

Fotbal

Revistă săptămânală

ANUL II

45

JOI 6 APRILIE 1967

12 PAGINI

2 LEI

Din sumar

In pagina 3

ÎN REFLECTOR,
SECȚIILE DE FOTBAL

In paginile 5,6,7,8:

ETAPA A 18-A
A CATEGORIEI A
ÎN CIFRE
ȘI COMENTARII

In paginile 10,11:

ȘTIRI ȘI COMENTARII
EXTERNE

In pagina 12:

OPTIMILE
DE FINALĂ
ALE CUPEI ROMÂNIEI

AȘA A EGALAT RAPID LA IAȘI

SUS: Lupescu a sărit deasupra unui buchet de jucători și a trimis mingea, cu capul, peste portarul C.S.M.S.-ului.

JOS: Mateianu a executat precis lovitura de la 11 metri, marcînd unicul gol al meciului Progresul - Dinamo

Foto: S. BRAȘOVEANU

IERI, LA TÎRGOVIȘTE

ROMÂNIA-BULGARIA 2-0
LA JUNIORI

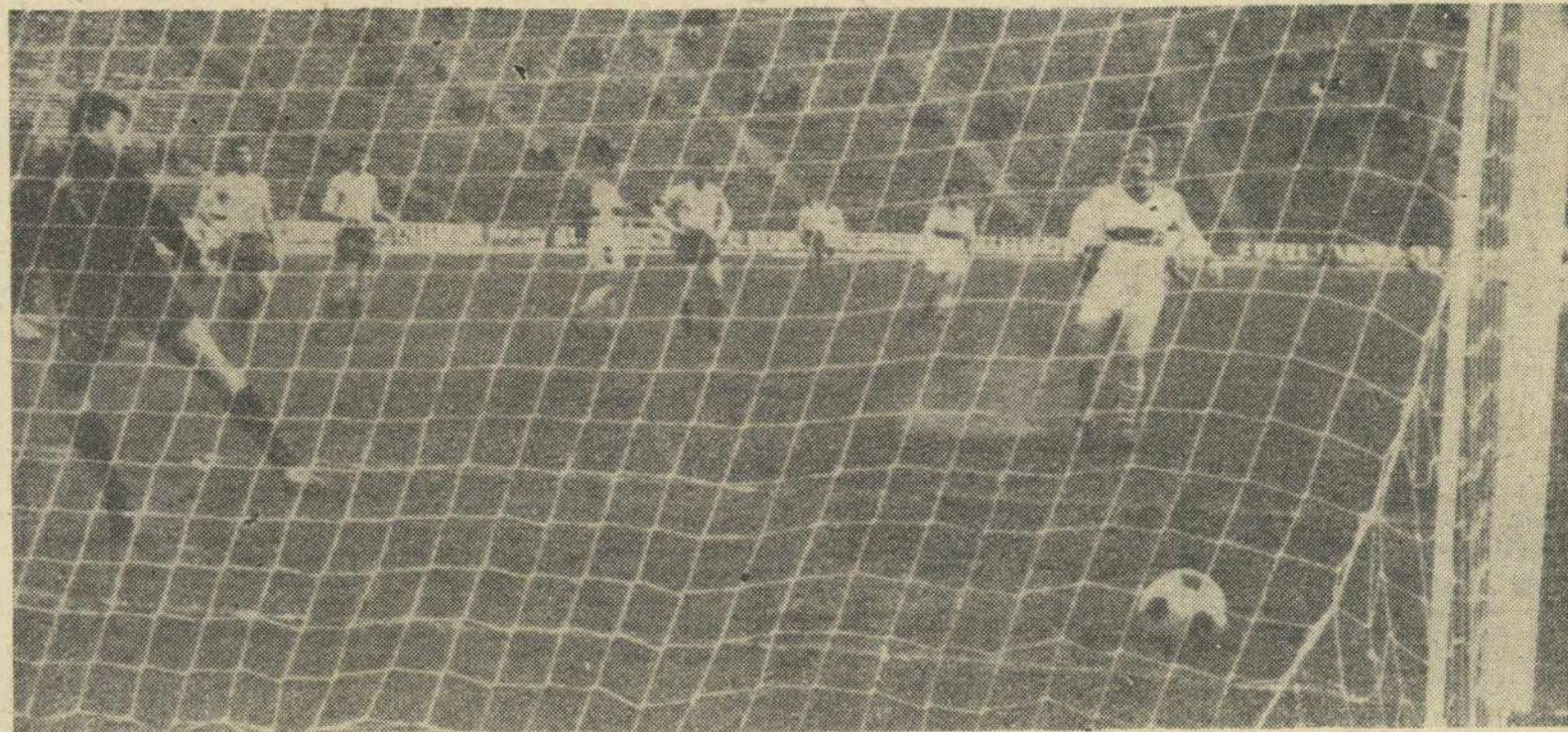
Cîteva mii de spectatori tirgovîșteni au urmărit ieri un interesant meci internațional amical, între reprezentativele de juniori ale României și Bulgariei, aflate în pregătire pentru Turneul U.F.F.A. Partida le-a oferit suficiente motive de satisfacție pentru că jucătorii au făcut risipă de energie, au jucat cu deosebită ardoare și au căutat să construiască acțiuni cât mai încheiate prin care să se apropie de victorie. Și cei care au reușit acest lucru mai bine pe parcursul meciului au fost juniorii români, învingători meritoși cu scorul de 2-0 (1-0).

Au marcat: Tătaru (min. 16) și Neagu (min. 71).

ROMÂNIA: MOLDOVAN - Codrea, IONESCU, DOBOȘ. Cojocaru - Mirăușă, TĂTARU - Nistor (Băliboacă, Tegean), NEAGU, Coman MANEA.

BULGARIA: GHEORGHIEV - Nedelcev (Kolev), ALADJOV, Atanasov, Dimitrov - STANKOV, Drimsisov - Marinov, Stoianov (Haralanov), MIHALOV, Bonecv.

Arbitri: A. BENTU, ajutat de O. Maior și Al. Caricaș.

GOLUL CARE A ADUS ECHIBEI PROGRESUL CALIFICAREA
ÎN SFERTURILE DE FINALĂ ALE CUPEI ROMÂNIEI

Elevii din Tirnăveni — primii pe regiune

Timp de 3 zile, pe stadionul „23 August” din Tirnăveni s-au desfășurat întrecerile fazei regionale a campionatului de fotbal al liceelor la care au participat 8 echipe, reprezentante ale tuturor raioanelor, în afară de mesagerii Odorheiului care „au lipsit nemotivat”.

Intrecerile s-au bucurat de o organizare bună. Echipele participante au avut o comportare exemplară din punct de vedere disciplinar.

Cele 8 echipe au fost împărțite în două serii a câte patru formații, iar pentru definitivarea clasamentului general și desemnarea echipei campioane, formațiile clasate pe același loc în serii au disputat câte un joc între ele.

Iată clasamentul seriilor:

SERIA I

1. LJC. M. CIUC	3 3 0 0	11—3 6
2. LJC. nr. 1 Reghin	3 2 0 1	4—3 4
3. LJC. Gheorghieni	3 1 0 2	6—6 2
4. LJC. Toplița	3 0 0 3	3—12 0

SERIA a II-a

1. LIC. 2 TIRNĂVENI	3 3 0 0	15—0 6
2. LJC. Papiu Tg. M.	3 1 0 2	4—4 2
3. Liceul Luduș	3 1 0 2	2—7 2
4. Liceul Sovata	3 1 0 2	5—15 2

Pentru locurile 1-2 s-au întâlnit echipele: Liceul nr. 2 Tirnăveni—Liceul nr. 1 M. Ciuc, partidă care s-a încheiat cu scorul de 2-0 în favoarea primilor.

Clasamentul final are următoarea ordine:

1. LICEUL NR. 2 TIRNĂVENI, CAMPIONĂ A REGIUNII MUREȘ AUTONOMĂ MAGHIARĂ; 2. Liceul nr. 1 Miercurea Ciuc; 3. Liceul nr. 1 Reghin; 4. Liceul „Al. Papiu-Iliarian” Tg. Mureș; 5. Liceul nr. 1 Luduș; 6. Liceul nr. 1 Gheorghieni; 7. Liceul Sovata; 8. Liceul nr. 1 Toplița.

ION PAUȘ
corespondent

Elevii argeșeni și-au desemnat echipa campioană regională

Ultimul act al etapei regionale a campionatului școlar de fotbal în regiunea Argeș s-a consumat. Protagonisti: echipele liceelor din Topoloveni (antrenor prof. Ion Dragomir) și Drăgănești-Olt (antrenor prof. Vasile Popescu). Fazele anterioare ale acestei competiții au angrenat un mare număr de elevi din toate liceele de cultură generală și de specialitate ale regiunii. De un binemerit succes organizatoric s-au bucurat etapa orașenească la Pitești și cea raională la Găești, Drăgănești, Drăgănești-Olt unde organele locale de învățământ și cele ale UCFS (prin comisiile de fotbal) au conlucrat bine, punând la dispoziție bazele sportive necesare și asigurând arbitrajul competente. S-au remarcat cu acest prilej (pe lângă cele două finaliste) și echipele liceelor din Horezu și nr. 2 din Rm. Vilcea, care au practicat un fotbal dinamic, cursiv.

Trebuie, însă, consemnat cu acest prilej și faptul că echipa liceului agricol din Curtea de Argeș a absentat nemotivat de la faza regională și că în raionul Rm. Vilcea, organele locale corespunzătoare n-au organizat etapa raională conform regulamentului, privindu-și astfel elevii fotbaliști de o comportare frumoasă în cadrul fazei regionale.

Revenind la faza regională, disputată la Drăgănești, menționăm că învinsă a prilejuit o dispută echilibrată, încheiată cu victoria meritată (1-0) a liceului din Topoloveni. Golul înscris de C. Atsene a conștințit jocul mai organizat și mai ofensiv al celor din Topoloveni, partida relevând însă talentul unor jucători din ambele echipe, ca de exemplu: E. și C. Arsen, A. Teodor de la Topoloveni și C. Zucă, T. Paladian de la Drăgănești-Olt.

ILIE FEȚEANU
corespondent

Faza interregională la Pitești

La Pitești se dispută faza interregională din cadrul campionatului școlar cu participarea campioanelor din regiunile Brașov (liceul nr. 3—Sibiu), Hunedoara (liceul Avram Iancu—Brad), Oltenia (liceul nr. 2—Caracal), Argeș (liceul din Topoloveni) și Dobrogea (liceul nr. 2—Constanța). Competiția desfășurându-se în perioada vacanței de primăvară (după sistem turneu), relevă un bun nivel de pregătire ca și nenumărate talente din rindul tineretului școlar din cele cinci regiuni participante. Deși „miza” turneului este mare (cele 4 câștigătoare

Frumusețea fazelor de fotbal poate fi urmărită și la meciurile copiilor

Echipa liceului Nr. 7 invingătoare în „zona” de la Iași

Timp de trei zile, s-au desfășurat la Iași întrecerile fazei zonale a campionatului republican școlar. Au participat: echipa liceului nr. 7 din localitate, echipa liceului din Fetești (regiunea București), echipa liceului din Babadag (regiunea Dobrogea), echipa liceului nr. 3 Tîrgoviște (regiunea Ploiești).

După jocuri pasionante, viu disputate, locul întâi a revenit echipei liceului nr. 7 din Iași (antrenor prof. C. Bordeianu).

De-a lungul partidelor, s-au remarcat o serie de tineri fotbaliști dintre care se cuvine subliniat în mod deosebit talentul elevilor Gramulea și Samota (liceul din Babadag), Gh. Mihai și D. Holu (liceul nr. 3 Tîrgoviște), M. Apetroaiei M. Ionescu și D. Dorin (liceul nr. 7 Iași).

Iată clasamentul final al „zonei școlare” de la Iași:

1. Liceul nr. 7 Iași; 2. Liceul din Fetești; 3. Liceul din Babadag; 4. Liceul nr. 3 Tîrgoviște

D. DIACONESCU
corespondent

ale fazelor interregionale se califică pentru semifinalele și finala pe tară a campionatului școlar), meciurile se desfășoară într-o perfectă notă de sportivitate. Pînă în prezent echipa liceului nr. 3—Sibiu ca și a liceului constăntean se arată a fi principalele candidate la locul I. Spicuim din rezultatele înregistrate pînă în prezent următoarele: Brașov—Hunedoara 5-0, Brașov—Argeș 4-0, Oltenia—Dobrogea 1-1, Oltenia—Argeș 3-3, Hunedoara—Argeș 1-0.

Competiția organizată de către secția regională de învățământ Argeș și consiliul regional UCFS (prin comisia sa de fotbal), se bucură de un real succes.

Talente maramureșene

La Baia Mare, pe terenurile Centrului Școlar Miner și „Construc-torul”, a avut loc recent turneul final regional confind pentru campionatul republican școlar. Au participat cele 8 echipe campioane raionale ale regiunii Maramureș. În urma unor meciuri viu disputate și de un nivel tehnic satisfăcător, pe primul loc al turneului s-a clasat echipa Liceului nr. 3 din Baia Mare, care a întrecut în finală formația Liceului din Vișeu de Sus cu scorul de 3-1.

Campiona regională, pregătită de profesorul Aurel Ghilezan, a beneficiat de următorul lot de jucători: Gh. Lupșa, Z. Necula, A. Ceteras, I. Mureșean, A. Mocanu, V. Pop, M. Partenie, V. Rusu, N. Kalmar, I. Rednic, I. Lăuran, P. Hausi și D. Cosmău.

Turneul s-a bucurat de mult interes în rindul elevilor iubitori de fotbal. El a relevat, în același timp, existența unor reale talente fotbalistice maramureșene în școlile din orașele și satele regiunii. Printre tinerii remarcați în mod deosebit cu prilejul acestei competiții se numără elevii M. Partenie, Gh. Mocanu, A. Ceteras (Liceul nr. 3 Baia Mare), A. Banc, I. Godja, (Liceul din Sighetul Marmăției), I. Fekete (Liceul „Mihail Eminescu” din Satu Mare).

V. SASARANU
corespondent

CUM SE OBTINE CALIFICAREA ÎN CUPĂ

ION STAMATE — Craiova ne întreabă dacă există un regulament al Cupei României și ce prevede el cu privire la modul de calificare a echipelor de la o etapă la alta.

E bine să vă subliniem din capul locului că nu există competiție la noi, ca și în alte părți de altfel, care să nu-și aibă regulamentul său. Deci și Cupa României este organizată după norme prevăzute de un astfel de regulament, care poate răspunde în orice moment unei situații litigioase. El stabilește și modul de calificare al echipelor în diferitele cazuri. Articolul care vă dă răspuns la întrebarea dv. este următorul (vi-l reproducem integral pentru ca eventual să informați și pe alți cititori ca dv. care ar avea vreo nelămurire):

Art. 153 (din „Dispozițiuni privitoare la desfășurarea jocurilor de fotbal”, cap. X — Jocuri de Cupa României):

„Jocurile de cupă sînt eliminato-ri.”

La jocurile disputate pînă la optimis de finală, din faza a V-a, în caz de egalitate după 90 minute jocul se va prelungea cu cîte 2 reprize a 15 minute, fără pauză între reprize. Dacă și după aceste prelungiri rezultatul se men-

ține egal, se va califica pentru etapa următoare echipa în deplasare. Dacă echipele sînt din aceeași localitate dar din categorii diferite, se califică echipa de categorie inferioară. Dacă echipele sînt din aceeași localitate și categorii, se califică cea mai tînără dintre ele, vîrstă socotindu-se în ani, luni și zile.

De la optimis de finală, cînd jocurile se vor disputa în localități neutre, în caz de rezultat egal și după prelungiri se va califica pentru etapa următoare echipa de categorie inferioară. Dacă echipele sînt din aceeași categorie, jocul se va re-juca în termen de 3 zile pe același teren sau pe altul. În caz de o nouă egalitate după prelungiri, se va califica echipa cea mai tînără (vîrstă socotită în ani, luni și zile).

Finala care se va termina cu rezultat egal după prelungiri, va fi reprogramată din 48 de ore în 48 de ore pînă la desemnarea unei echipe câștigătoare.”

RĂSPUNS UNOR NEDUMERIRI

FLORIN UNGUREANU, Oraș Gh. Gheorghiu-Dej ne roagă să facem cîteva precizări în legătură cu unele partide susținute de echipa noastră națională.

Într-adevăr, palmaresul echipei noastre naționale a provocat în ultimul timp numeroase comentarii datorită includerii cîtorva partide internaționale, astfel că sînt justificate nedumeririle dv. Vom încerca mai jos să vă facem precizările dorite.

Mai întii în legătură cu cele patru partide susținute cu fotbaliștii maghiari în 1931 (2-4 la București, 2-3 la Timișoara și 0-4 la Budapesta) și în 1933 (5-1 la București). Primele două întâlniri nu figurează în palmares pentru că n-au fost jocuri oficiale perfectate între selecționate naționale, deci e normal să nu le găsim nici în palmaresul publicat în almanahul pe 1967 al „Științei” și nici în palmaresul federației ungare.

De asemenea, celelalte două partide nu sînt trecute în palmaresul maghiar deoarece au fost disputate cu echipa amatoare a Ungariei, în cadrul „Cupei Europei Cen-

trale” interzări (pentru amatori). Ele figurează însă, în palmaresul amatorilor, precum și în al nostru, deoarece noi neavînd statut profesionalist, am prezentat aceeași selecționată și contra primelor reprezentative și (profesioniște) contra echipelor amatoare ale Ungariei. (Mulți iubitori ai fotbalului de la noi uită acest amănunt, de unde și nedumeriri). Și, ca o dovadă, iată formațiile noastre prezentate în meciurile cu Ungaria (amatori): Czinczer — Vogl, Albu — Stanciu, Steinbach, Eisenbeiser — Gintzman, Covaci, Sepl II, Bodola, Cociș la Budapesta; Zombori — Vogl, Albu — Moravetz, Cotormani, Lacațoș — Bindea, Covaci, Sepl II, Bodola, Cociș la București.

Întîlnirea România — Lituania 2-0 (la 9.VII.1937) este socotită printre cele 198 de jocuri ale echipei noastre naționale, în care partida cu Grecia (3-1) este a 24-a, așa cum susțineați dv. și nu a 27-a.

INTER — REAL MADRID ÎN „C. C. E.”

D. RADUCANU — Constanța: „Vreau să știu dacă echipele Internazionale Milano și Real Madrid s-au mai întâlnit în cadrul „Cupei campionilor europeni”.

Desigur că s-au mai întâlnit. Prima dată în finala ediției 1962-63, desfășurată la Viena la 27 mai. Inter a câștigat atunci cu 3-1 și a intrat în posesia trofeului mult înviciat. Doi ani mai tîrziu, sortii au vrut să opună din nou aceste două mari echipe de club, de data aceasta însă, în semifinalele competiției. În primul joc, disputat la 19 aprilie 1966, la Madrid, Real a câștigat cu 1-0 pentru ca 10 zile mai tîrziu în partida- retur care

a avut loc la Milano, echipa spaniolă să reziste formației lui „E. H.”: 1-1, eliminînd-o din cursă. Va reamintiți, desigur, că după aceste întâlniri, Real a învins în finală pe Partizan Belgrad, la Bruxelles, cu 2-1. Adăugînd cele două meciuri de anul acesta (1-0 la Milano și 2-0 la Madrid pentru Inter), rezultă că între cele două cluburi au avut loc cinci confruntări, dintre care Inter a câștigat trei, iar Real numai una.

„SERIA” DE JOCURI PROGRESUL — DUNAV RUSSE

D. IONESCU — București: „Se pare că meciurile amicale dintre Progresul București și echipa bulgară Dunav Russe au devenit tradiționale. V-aș ruga să-mi precizați de cîte ori s-au întâlnit aceste formații”.

Într-adevăr, a devenit o tradiție ca aproape în fiecare an aceste două echipe să se întâlnească fie la București, fie la Russe. De altfel, și alte echipe românești au avut ocazia să joace cu Dunav. Dinamo Bacău, Universitatea Cluj, Jiul Petroeni, Metalul București, U.T.A., Farul, Dinamo București, Minerul Baia Mare și Dinamo Pitești au fost, pe rînd, din 1963 încoace, oaspeții primitoarelor gazde din Russe sau au primit ele vizita fotbaliștilor bulgari. În ce privește meciurile

Progresul — Dunav, ultimul — cel disputat recent la București — a fost al 11-lea (primul s-a disputat în anul 1959). Bilantul este net favorabil bucureștenilor: 1-6 (în 1960), 3-3 și 2-1 (în 1960), 1-1 și 4-1 (în 1965), 0-0 și 2-0 (în 1965), 1-3 și 1-1 (în 1966), 3-2 și 4-0 (în 1967). Agardar, din 11 meciuri, Progresul a câștigat și a terminat patru la egalitate și a pierdut unul, marcînd 23 de goluri și primînd 14. Interesant de remarcat că singurul joc pierdut a fost la București...

Fără antrenor...

La Craiova, faza orașenească a reunit 6 echipe, cam puține pentru un oraș unde numărul mare de licee și școli presupunea o participare mai largă la această competiție. Jocurile s-au disputat sistem turneu, primul loc fiind ocupat de... două echipe. Drep-tul de a reprezenta orașul la faza regională l-a câștigat „la vîrstă” selecționata liceului nr. 2, „Frații Buzzești”.

Participarea ei la etapa superioară desfășurată la Caracal, s-a soldat cu un rezultat total necorespunzător. Printre motivele aduse de fotbaliștii liceului craiovean, locul cel mai important îl ocupă acela că pe timpul turneului regional ei nu au mai beneficiat de asistența unui profesor de specialitate. Într-adevăr, tinerii fotbaliști de la „Frații Buzzești” au fost pregătiți, în perioada turneului orașenească de tov. Eugen Popescu, profesor cu specialitatea fotbal, împrumutat de la o altă instituție școlară. La Caracal, pentru faza regională, prof. Popescu nu a putut merge, așa că echipa urma să fie antrenată de tov. Marian Iureș, profesor cu specialitate fotbal la liceul... „Frații Buzzești”. Supărat din cîte știe ce motive, dînsul a refuzat să facă această deplasare, astfel că echipa de fotbal a liceului a fost însoțită de tov. C. Bober, profesor cu specialitate atletism.

Se spune că în turneul de la Caracal, echipa craioveană a așergat și a pierdut minunat, dar nu prea a jucat... fotbal. Te pomenim că cel care au avut obligația de a se îngriji de șansele echipei craioveane la faza regională a campionatului republican școlar nu se vor opri la acest rezultat, ci, consecvenți, vor transforma echipa de fotbal a liceului într-una de atletism. Numai o-o facă măcar pe asta cum trebuie...

Nucleu organizatoric cu responsabilități bine precizate, secția de fotbal a fiecărui club are menirea de a ține și permanentiza condiții optime de pregătire echipei sale, de a-i dezvolta un grad de disciplină corespunzător. Evident că activitatea desfășurată de fiecare secție de fotbal și rezultatele obținute diferă de la caz la caz. Revista noastră își propune ca, periodic, să releve aspecte esențiale din viața secțiilor echipelor noastre de fotbal.

Începem din acest număr cu două investigații la cluburile Petrolul și Politehnica Timișoara.

PETROLUL Ploiești RELAXAREA SECȚIEI — UNA DIN CAUZELE REFLUXULUI

Secția de fotbal a clubului ploieștean Petrolul a fost multă vreme considerată drept una din cele mai puternice secții din țara noastră. Și poate că nu spunem o noutate, atunci când afirmăm că în obținerea succeselor echipei ploieștene — de trei ori campioană a țării și câștigătoare a Cupei României — o parte din merite revine secției de fotbal, această „echipă din umbră” de pe lângă formațiile noastre.

Contraperformanțele echipei Petrolul în actualul campionat, locul pe care-l ocupă ea la această oră în clasamentul se explică și prin scăzuta activitate din ultimele cinci-șase luni a secției, căreia îi revine o cotă-parte, de loc neglijabilă, din responsabilitatea pentru situația actuală a echipei. Fără să se „stingă” complet, activitatea secției de fotbal a purtat în acest an peetele improvizății, a discontinuității, a lipsei de organizare, iar în unele privințe a ignorat pur și simplu imperatiile legate de natura activității unei secții de fotbal.

Vom începe cu problema juniorilor. Nu este pentru nimeni un secret faptul că Ploieștii reprezintă, de mulți ani, alături de Cluj, Arad, Timișoara, Constanța etc. una din pepinierele fotbalului românesc provincial. Aici s-au ridicat și s-au afirmat multe din vedetele fotbalului nostru. Faptul că, an de an, în prima echipă a Petrolului apar foști sau actuali juniori ploieșteni reprezintă, în fond, primul succes al acțiunii de creștere a micilor talente locale. Acțiune care, printre altele, se exprima și prin aceea că echipa de juniori a Petrolului era, an de an, printre cele mai bune echipe de juniori din țară.

Anul acesta, însă, o „derogare”: echipa de juniori de categorie republicană Petrolul se află pe locul cinci al seriei a patra... O situație nepermisă pentru o echipă pe care eram obișnuiți s-o vedem luptându-se pentru locul I pe țară.

Deși doi din conducătorii centrului de copii și juniori Petrolul — N. Costăchescu și C. Bizinichi, fac parte din biroul secției de fotbal, ea nu a luat niciodată în discuție situația precară a echipei de juniori.

Remarcând faptul că, de curând, Petrolul a introdus în lot doi foști juniori — Chirilă și Anita — și este pe cale să-l introducă și pe Florea II (despre care spectatorii ploieșteni vorbesc ca de o viitoare stea

fotbalistică a Prahovei) nu putem să ne împăcăm cu ideea că „școala ploieșteană” va avea o „fereastră” de un an sau doi în remarcabilele sale promoții de tineri fotbaliști.

„AM PRIMIT AVERTISMENT? NU MI-A SPUS NIMENI !“

Aflasem de la biroul secției de fotbal că jucătorul Pall a primit un avertisment pentru o atitudine reproabilă pe care a avut-o, după meciul cu Rapid, față de doi elevi ploieșteni, atitudine incriminată și în presă. Discuțind cu Pall despre incidentul în cauză, nu mică ne-a fost surpriza aflând că jucătorul ploieștean habar n-avea de acest avertisment, care nici măcar nu-l fusese comunicat! („Serios? Mi-au dat avertisment?”)

Fără a conferi dimensiuni exagerate faptului, trebuie să remarcăm că „soluționarea” acestui caz trădează ușurința cu care secția de fotbal tratează abaterile jucătorilor. Cu asemenea caricaturi de lecții, nu se poate spune că secția își îndeplinește unul din principalele roluri care-i revin: rolul educativ.

ACTIVITATE LA VOIA INTIMPLĂRII

Ceea ce este într-adevăr pregnant în activitatea biroului secției de fotbal Petrolul este absența oricăror forme de evidență a activității sale. De la începutul campionatului, există 1—2 procese verbale ale ședințelor de secție (cu problemele discutate cu această ocazie). „Dar problemele s-au rezolvat, n-aveți nici o grijă” — ne asigură un membru al biroului. Care probleme a-nume? Greu de precizat. O sumedenie de mărunțisuri, dar nici una din problemele mari (de pregătire, de joc) ale echipei,

CARE TREBUIE SĂ PREOCUPE ȘI SECȚIA, NU NUMAI PE ANTRENORI, care sînt primii responsabili în această direcție, dar nu singurii.

Din discuțiile avute cu tovarășii din biroul secției, am aflat că dinși nu cunosc exact drepturile și obligațiile unei secții de fotbal (deși în această privință există un... buletin foarte explicat, distribuit de federația de specialitate), fiind preocupați mai ales de o anumite ierarhie în raportul secție-antrenor. „Poate secția să tragă la răspundere pe antrenor sau ea este un simplu organ administrativ?” — se întreabă conducerea biroului de secție.

Răspunsul este foarte clar: secția are dreptul, ba chiar are și obligația de a cere antrenorilor informații periodice asupra activității lor, activitate pe care secția o îndrumă, o urmărește și o controlează. Este evident, însă, că nu secția va alcătui echipa înainte de jocuri dar și aici ea își poate spune părerea competentă.

Foarte curios ni se pare faptul că deși biroul secției numără doar 11 membri (președinte: Gh. Urlich, secretar: M. Minea, N. Costăchescu, Dr. V. Cristea, I. Tudorache, Gh. Dumitrescu, V. Cirstea, C. Cernăianu, N. Marinescu, C. Bizinichi, I. Stănculescu), unii dintre ei nu știu nici măcar atribuțiile celorlalți.

Secretarul biroului, Marin Minea, care multă vreme a îndeplinit 75% din obligațiile secției (este un merit personal, dar faptul în sine trădează evidente lipsuri ale biroului) ne spunea că fiecare membru al biroului „rezolva ce putea”.

Acest stil de muncă n-a avut, bineînțeles, prea multă eficiență și nici nu putea să aibă. În loc să i se atribuie sarcini concrete fiecărui membru al secției — cu date precise de îndeplinire — la Petrolul fiecare a lucrat independent.

Planuri de perspectivă ale secției, defalcate pe anumite perioade de timp, pe probleme, pe membri ai biroului, iată tot a ceea ce „necunoscut” în activitatea secției de fotbal a echipei Petrolul.

Vom adăuga ca membrii biroului s-au întrunit foarte rar (de la 11 februarie, bunăoară, — data alegerii noului birou — și pînă acum nu s-au adunat, niciodată), întâlniri periodice de analiză, de discuții cu echipa n-au existat, viața și evoluția „11”-ului ploieștean urmîndu-și neabătut surprinzătorul său curs. Căci, fără îndoială, evoluția Petrolului din acest an nu este o evoluție de echipă campioană! Ajungînd la acest mare cuvînt — CAMPIOANĂ — ne apropiem de ceea ce, după spusele tovarășului V. Cirstea, membru al biroului, a însemnat „motivul motivelor”: slabei activități a secției de fotbal Petrolul. „Ne-am închipuit că joel echipei noastre, ditamai campioană „merge” și singur, fără noi, iar fotbaliștii înscriu goluri și fără ajutorul nostru. Așa că, noi, cei din secție, de-am cam relaxat. Acesta-i adevărul”.

Marius POPESCU

ținînd cele ce urmează, veți încerca, probabil, un simțiment de nedumerire, același pe care și noi l-am încercat constatîndu-le la fața locului. Pare neavenosul la prima vedere că activitatea nucleului de conducere organizatorică-administrativă a unei echipe de fotbal, clasată slab în campionat, să poată fi apreciată ca multumitoare. Pentru a se înțelege exact situația acestor paradaxali, socotim că este absolut necesar să reproducem, încă de la început, una dintre precizările făcute de vicepreședintele secției, conf. ing. Avram Heler: „Disciplina în sinul echipei, interesul jucătorilor pentru învățătura, ajutorul acordat în acest sens, asigurarea unor condiții corespunzătoare de viață și de pregătire sportivă întregului efectiv de jucători — iată principalele canale ale activității secției noastre. Latura pregătirii tehnico-tactice, rezultatele obținute în jocuri sînt și ele, firește, chestiuni care ne interesează, dar nu constituie pentru noi domeniul de responsabilitate directă”. Mai precizăm noi că, deși începînd din toamnă, conducerea secției a fost preluată de ing. Petre Cojereanu care, ca fost jucător, este singurul specialist în problemele tehnice de fotbal din actuala componență a acesteia, cei doi antrenori, N. Reuter și prof. I. Ionescu, se bucură de deplină libertate în pregătirea lotului și în alcătuirea formației de la meci la meci.

Iată deci că nu putem judeca munca secției de fotbal a clubului Politehnica Timișoara, pornind de la rezultatele obținute de echipă în campionat. Nimeni nu negăm că formația studențească mai întâie, pînă unele dificultăți care ar fi putut fi înălturate pînă acum dacă secția își-ar fi dat importanța cuvenită, dar aceste neajunsuri nu sînt determinante în comportarea tehnico-tactică a echipei. Cauzele jocurilor și mai ales ale rezultatelor nesatisfăcătoare obținute în campionat de tinerii fotbaliști de la Politehnica au alte rădăcini. Ele n-au fost relevate în amănunțime, dar nu fac obiectul analizei de față. Să ne oprim, așadar, asupra modului în care secția de fotbal s-a achitat de principalele sale răspunderi directe.

9 OAMENI, TOȚI CU SARCINI PRECISE

Cînd clubul Politehnica a preluat echipa de fotbal — în prima jumătate a anului trecut — aceasta nu stătea nici atunci pe roze. Dificultățile existente — pericol de retrogradare, disensiuni între jucători, între jucători și antrenori, grad de indisciplina ridicat, nemulțumiri de ordin material ridicate de fotbaliștii etc. — nu aveau de loc darul să entuziasmeze. Imaginea unei muni obștești grele se contura clar, totuși cînd oamenii, la care din toamnă s-au mai adăurat patru, și-au adunat la preocupările lor cotidiene și pe aceea de a sprînjii echipa de fotbal. Nouă oameni apreciați în activitatea lor profesională, nutrinți o neîntîlnită dragoste față de fotbalul studențesc timișorean: conf. ing. A. Heler, conf. ing. Trifu Chivu, ing. T. Cojereanu, ing. I. Fazecas, asistentul I. Cartis, I. Micșu, V. Oțu, I. Sămărghitan și economistul Gh. Poenaru. Răspunderea lor personală într-un anumit domeniu concret ca și colaborarea permanentă dintre dinși, pregnantă mai cu seamă din toamnă anulul trecut, s-au cristalizat în câteva roade remarcabile:

În primul rînd, se impune a se sublinia faptul că antrenorii au căpătat stabilitate. Autoritatea lor a fost repusă la nivelul corespunzător, reducîndu-se la zero influența nefastă a unor jucători, astăzi în cea mai mare parte excluși din lot, determinanți în desele schimbări de antrenori survenite în trecutul apropiat la Politehnica; cu sprijinul Centrului universitar timișorean, fotbaliștilor necăzuților li s-a rezervat un cămin al lor care, din punctul de vedere al confortului, rivalizează cu un hotel modern; masa este asigurată la cantina Centrului universitar; secția se întrunește în plenum și săptămînal, tîncea la ora 19, iar dacă echipa a jucat în deplasare și nu a avut timp să se întoarcă, marșea la aceeași oră, pentru a da posibilitatea și celor doi antrenori să participe. În aceste ședințe de lucru se discută principalele probleme apărute în săptămîna anterioară și se stabilește, prin rotație, un membru al secției care se va ocupa de toate chestiunile orga-

POLITEHNICA Timișoara

**MULTE PROBLEME
AU FOST REZOLVATE,
DAR...**

zatorice în vederea meciului următor, unul care va asista la antrenamentele din săptămîna în curs, precum și dublurile acestora pentru orice eventualitate.

EDUCAȚIA — OBIECTIV FUNDAMENTAL

Capitol în care secția de fotbal a avut de înfruntat cele mai mari dificultăți, dar în care a cucerit și unele frumoase succese, munca educativă reprezintă preocuparea ei cea mai de seamă. Pe acest teren de loc neted, în luptă cu caractere mai mult sau mai puțin dificile, cu firii mai mult sau mai puțin îndrăgite, cu apucături mai mult sau mai puțin grave, capacitatea biroului de fotbal, forța sa colectivă, s-au făcut simțite din plin. Intervențiile secției s-au produs întotdeauna cu operativitate și trebuie precizat că eforturile acestor oameni care se bucură de prestigiu moral și profesional în facultăți și în afara lor, s-au soldat în cea mai mare parte cu succese remarcabile. Au existat și cazuri în care rezultatele n-au fost îmbucurătoare, în ciuda tuturor străduințelor. S-a trecut atunci la măsuri radicale chiar dacă au existat voci care susțineau că, procedînd astfel, se aduc prejudicii echipei.

Efectul muncii educative desfășurate de secția se concretizează în multe puncte cîtigate. Cîteva exemple: Cotormani a strălucit la apariția, a promis mult, apoi deodată „a pîlî”. Cauzele s-au aflat, dar discuțiile cu el s-au dovedit infructuoase. Pînă de grijă toțiși față de viitorul acestui tînar talentat, secția de fotbal a clubului, împreună cu antrenorii, au încercat recent o ultimă soluție, cam școlărească ea, dar se pare eficace: a fost chemat la a discuta mai larg în cadrul clubului tatăl bădăritului, vestitul Cotormani de odinioară. Pe unele din „obiceiurile” fiului le mai știa bătrînul, pe altele, nu. În urma discuției, săptămînal, „făclurii” vine și-și urmărește bătaiful la antrenamente. Este foarte probabil că el nu se rezumă doar la asta, de vreme ce Cotormani-fiul dă semne din ce în ce mai bune de îndreptare.

Metoda fiind, după toate aparențele, rodnică, a fost extinsă și în cazul lui Mureșan III, care nu-și poate găsi încă locul în echipă, datorită vîrstii sale dezordonate și neorganizării în pregătire. Săptămîna trecută a fost trimis la club tatăl lui, căci Mureșan care pe vremuri a contribuit la gloria fostei echipe Victoria din Mădărașul Clujului. Lămurit asupra situației, omul a dat o semnătură în alb pentru fiul său. Așadar, atenție, tînere Mureșan! De tîna depinde ca angajamentul bătrînelui tău țară să fie onorat așa cum se cuvine.

Mulți iubitori ai fotbalului din oraș și din afara lui se întreabă de ce nu mai joacă Mitaru. Și în cazul lui, întransparența secției de fotbal s-a făcut simțită. Deși poate încă utili echipei, Mitaru s-a autoeliminat din formație datorită indolenței sale în pregătirea sportivă, ajunșă proverbială. Dar nu numai atât. Conducerea clubului este nemulțumită, pe bună dreptate, și de ușurința cu care Mitaru a privit problemele sale de viață. După ce în prima sesiune, în primăvara anulului trecut, nu și-a luat examenul de stat, la cea de a doua (ultima la care avea dreptul) nu s-a prezentat, plecînd cu echipa în deplasare la Pitești. De-abia acolo Mitaru a anunțat că în ceea ce îl, de fapt, avea de susținut examenul de stat. Cum va reuși să-l mai ia acum, este greu de pronosticuit. O mare parte din ața

revine însă secției de fotbal din vremea aceea, pentru că o studiere și o urmărire mai atentă a situației la învățămînt a jucătorilor, ar fi împiedicat în mod cert o atare situație deosebit de neplăcută. Există dovezi că actuala secție de fotbal a clubului a tras învățămîntul din această experiență tristă. În prezenta ea manifestă o grijă permanentă pentru modul în care se prezintă jucătorii la învățătura. La sfîrșitul anului precedent, rogi fotbaliștii-studenți ai Politehnicii au promovat, iar în prezent Rețeleșcu își susține examenul de stat pentru a deveni inginer constructor. Într-un asemenea domeniu de importanță majoră, sprijinit secției se vedește cu toată puterea întregul ei efect, de la conferențieri și pînă la asistenți, și-a consacrat multe ore din timp pentru a se recupera pierderile la învățătura suferite de fotbaliști, datorită deplasărilor, antrenamentelor etc.

MAI SÎNT, TOTUȘI, PROBLEME NEGLIJATE

Există, evident, și alte probleme, de mai mică importanță, în care activitatea secției de fotbal a Politehnicii Timișoara se face remarcabilă. În scopul rezolvării lor se consacră destule ore de muncă și de multe ori un consum apreciabil de nervi. Pentru a completa tabloul muncii a acestei secții, trebuie să arătăm însă că în unele privințe rolul ei nu s-a prea făcut remarcabil în măsura în care avea datorită și putea s-o facă. De pildă, magazia de echipament este incompletă, cu toate sesiunile făcute de antrenori și jucători. Fotoliștii sînt nevoiți să îmbrace de multe ori echipament rupt și murdar, la acest fapt contribuind și lipsa unui magaziner priceput și harnic. Măntera în care este adus la ora actuală echipamentul pentru antrenament și jocuri (într-un cărucior, plus alandala, în numeroase cazuri necorespunzător măsuri jucătorilor) cauzează antrenorilor multe dăvăle de cap și timp irosit. Echipa nu beneficiază de un rînd de ghețe bune. Deși de cîteva ori jucătorii au mers la magazinul specializat pentru a indica numerele necesare, nici pînă astăzi ghețele nu au fost cumpărate.

Secția nu s-a preocupat cu suficientă convingere, renunșînd prea ușor în fața problemelor dificilului lui, de întărire a lotului de jucători cu doi tineri talentați din Timișoara și unul din regiune. Echipa Politehnica nu are în prezent un mason. Și, în sfîrșit, secția de fotbal a clubului încă nu a reușit să găsească o altă succedant în cariera lui Regge și Mihăilă, doi tineri la care depinderea negativă acumulată în perioada mai vechi, răsunec cu o îngrijorătoare tărie. Dar, așa cum ne declară tov. Lucian Iliescu, secretarul clubului Politehnica, secția de fotbal are în această privință o rodnică experiență și mai mult ca sigur că și acești doi jucători se vor integra curînd în ansamblul din ce în ce mai disciplinat al echipei.

Din cele reținute mai sus, se poate desprinde concluzia că viața secției de fotbal a clubului studențesc timișorean se desfășoară multumitor, iar rezultatele obținute de ea, mai cu seamă în ultima vreme, sînt satisfăcătoare. Și totuși, de ce echipa are o comportare submediocră în campionat? — veți întreba dumn-neavoastră. Noi, vă propunem să adresăm întrebarea direct fotbaliștilor. Ei sînt în măsură să dea un răspuns.

Nicolae SOARE

SISTEMUL 4-2-4 NU ESTE O DESCOPERIRE A BRAZILIENILOR

Vöröscsik Nándor HIDEGKUTI

Continuăm seria articolelor care vor apărea în cartea „PROGRESUL ÎN FOTBAL”, editată în R. F. a Germaniei cu acest articol, scris de Nándor Hidegkuti. El tratează o problemă interesantă privind istoricul sistemului 4-2-4. Capitolul îl intitulăm: „SISTEMUL 4-2-4 NU ESTE O DESCOPERIRE A BRAZILIENILOR”.

Iată câteva fragmente din acest articol:

dispozitiv, cele două extreme erau complet libere și puteau participa la acțiunile ofensive. Descrieri, cu acest sistem, aveam șase oameni în atac: doi interi avansați, două extreme, plus un înaintaș central retras și un mijlocăș ofensiv, care venea în fața porții. Aceasta a fost tactica echipei Ungariei, care a obținut atâtea succese.

CONTRACARAREA SISTEMULUI NOSTRU

În mod firesc tactica de joc folosită de noi a fost mult studiată în anii 1951-1955 de către toți adversarii pe care i-am întâlnit, nu atât pentru a o imita, cât pentru a găsi soluții eficiente de apărare. Unul din aceste planuri m-au „șintit” pe mine. Un adversar primea sarcina să mă marcheze strict, pentru ca eu să nu pot participa la joc. În acest caz, eu mă retrăgeam în propria jumătate de teren, în timp ce mijlocășul ofensiv Bozsik îmi lua locul. Un alt sistem de apărare folosit de adversarii noștri a fost „zidul” alcătuit din apărătorii postati în fața propriului lor careu. Desigur, un asemenea sistem defensiv folosit de adversari necesita scoaterea din joc a unor

„Tactica minune”, cum este numit pe scurt sistemul 4-2-4, este considerată în general o descoperire a brazilienilor. Nu există nici o îndoială asupra faptului că la C.M. din 1958, Brazilia a câștigat titlul suprem aplicând acest sistem de joc, făcând să se vorbească tot mai mult despre această „descoperire”. Pot însă afirma cu precizie că acest sistem a fost folosit de unele echipe înainte de anul 1958.

În Ungaria, de pildă, s-a aplicat încă înainte de anul 1950 o variantă a acestui sistem, iar în anii următori s-a trecut la aplicarea corectă a sistemului 4-2-4, având ca principală deosebire numărul pe care jucătorii retrași la mijlocul terenului îl purtau pe tricou.

JUCĂTORUL CU NUMĂRUL 9

Cum se întâmplă adesea, o tactică nouă nu apare ca urmare a unei aprofundări temeinice ci dintr-o necesitate. Așa a apărut în Ungaria sistemul 4-2-4. Și iată motivul: în acea vreme nu exista un centru înaintaș ideal (înalt, solid, cu șuturi puternice de tipul englezului Tedd Drake — cum era conceput în acele timpuri centrul înaintaș). Ce era de făcut? Era în preajma turneului final olimpic din 1952. Antrenorul Marton Bukovi, pe atunci antrenor la Vörös Lobogó (azi M.T.K.) s-a gândit că mijlocășul Palotaș (cu un fizic adecvat) ar putea fi introdus în linia de atac (purta numărul 9 pe tricou), dar să joace retras. Palotaș nu era un jucător suficient de pătrunzător, cu șuturi prea puternice ci mai mult un fotbalist de finete, un excelent distribuitor de mingi și de aceea continua să acționeze mai mult la mijlocul terenului. Împreună cu el în această parte a terenului acționa un mijlocăș (denumit half ofensiv), iar mijlocășul căruia îi luase locul a trecut pe linia de fund. Acesta a fost începutul sistemului 4-2-4.

De fapt, Gustav Sebes, pe atunci conducătorul tehnic al naționalei Ungariei, a pus ochii pe 8 înaintași tineri care abia impliniseră 20 de ani și despre care avea să se vorbească peste câțiva ani mult în lumea fotbalului: Kocsis, Czibor și Budai. Sebes intenționa să-i încadreze pe aceștia în linia de atac împreună cu Puskas și să formeze un „cvartet” ofensiv de valoare, lucru pe care l-a și făcut de altfel, mai târziu. Împreună cu Bukovi, Sebes a inițiat atacul „în 4”, fiind determinat în primul rând după cum am spus mai sus, de lipsa unui centru atacant ideal. Pe acea vreme, eu eram inclus în lot și eram un fel de „fată la toate”, deoarece puteam fi folosit în orice post al liniei de atac.

În primul meci al turneului olimpic de la Helsinki, echipa Ungariei a jucat cu România. Deși am câștigat (la limită, 2-1), echipa noastră nu a dat randamentul scontat. Pentru jocul următor, cu Italia, Sebes a decis să-mi acorde mie „tricolorul cu nr. 9” (postul de înaintaș central retras, pe care apoi l-am păstrat și în continuare). Jucam înaintaș central retras, acoperind mai mult mijlocul terenului. Prin această tactică se obțineau dintr-o dată două avantaje: scoateam din dispozitiv mijlocășul central advers, care avea sarcina să mă marcheze, și puteam acționa pe porțiuni mai mari de teren, punând în poziții de șut pe atacanții avansați, de regulă Puskas și Kocsis. Bineînțeles, de la caz la caz, veneam și eu în față și fiind... înaintaș de meserie, am marcat goluri.

CU EXTREMELE PUȚIN RETRASE

Poziția mea pe teren ca înaintaș central retras era cam în apropierea mijlocului terenului (Zakarias fiind retras, acționa pe partea lui), în timp ce „perechea” mea, Bozsik, acționa în apropierea careului advers, fapt care explică, de altfel, și înscrierea multor goluri de către acest mijlocăș. Ca virfuri de atac acționau cei doi interi, în timp ce extremele așteptau „lansările” din apropierea mijlocului terenului. Astfel, cei doi fundași laterali adversi au fost nevoiți să iasă din dispozitiv, făcând loc liber celor doi interi. Dacă, totuși, fundașii nu ieșeau din

SPECIALIȘTII AU CUVÎNTUL

PUBLICUL VREA SĂ VADĂ GOLURI!

Vorbește Albert BATTEUX

În rândurile ce urmează, antrenorul francez Albert Batteux tratează o problemă deosebit de actuală: **Spectatorii vor să vadă goluri. Să „deschidem poarta de joc” a înaintașilor.**

„Dacă fotbalul ofensiv, despre care se discută azi tot mai mult se va bucura de succes, problema șutului la poartă și a drumului spre poartă va trebui să stea în centrul atenției jucătorilor, va trebui să formăm un curent de opinie în ce privește educarea fotbalistilor în spiritul jocului ofensiv, al interesului pe care ei trebuie să-l manifeste pentru înscrierea golurilor. Așa cum fiecare jucător dorește să stăpânească balonul, așa cum fiecare dorește să primească titlul de bun fotbalist, așa trebuie cultivat și interesul pentru marcarea golurilor. Dacă un tânăr îmi cere un sfat, eu nu voi omite faptul să-i spun că fotbalul este în primul rând un joc ofensiv care se joacă pe goluri, că nu va deveni niciodată un fotbalist bun, dacă scopul final nu constă în dorința de a marca cât mai mult.

TOTUL PENTRU GOLURI

Pornind de la adevărul subtitlului de mai sus ajungem la ideea de bază a fotbalului. Un jucător tânăr trebuie convins că locul lui — în anumite faze de joc — trebuie să fie în apropierea porții. El trebuie convins și educat în această direcție. Jocul de la mijlocul terenului este foarte

oameni din alte compartimente și, totodată, eliberarea unei mari zone de teren. Asaltând continuu apărarea, dominând cu autoritate, era imposibil ca adversarul să nu cedeze la un moment dat.

REAL MADRID

O echipă de o excepțională valoare, care a folosit sistemul 4-2-4 tot înaintea brazilienilor, a fost Real Madrid. Unii specialiști susțin că Real Madrid a dus sistemul la perfecțiune. Marele Di Stefano a avut la Real o sarcină asemănătoare cu cea pe care am avut-o eu în echipa Ungariei, cu deosebire că el, datorită unei forțe inepuizabile de joc, a adus un aport mai mare în echipa sa, decât cel dat de mine în reprezentativa Ungariei. Într-adevăr, Di Stefano, prin mobilitatea sa, prin participarea în atac și în apărare, a dat o nouă semnificație înaintașului central retras. Echipa Real a folosit sistemul 4-2-4 în mod magistral, „secret” care explică marile sale succese.

„DESCOPERIREA” MIJLOCULUI TERENULUI

Astfel, Real a adus o noutate importantă: manevrele tactice nu le mai făcea în apropierea porții adverse, ci la mijlocul terenului. În această zonă, madrilenii foloseau pasele scurte, țineau uneori jocul pe loc, pentru a scoate din dispozitiv apărarea adversă. În momentul când fundașii adversi au fost scoși din dispozitiv, a urmat o pasă lungă, precisă (de obicei executată de Di Stefano), până la Gento sau un alt înaintaș. Acesta, cu o viteză fulgerătoare, iniția atacul.

În 1958, reprezentativa Ungariei și Real Madrid au fost detronate din postura de inițiatori ale acestui sistem de către echipa Braziliei, care a câștigat campionatul mondial, performanță pe care a reeditat-o și în 1962. După părerea mea, în 1954, selecționata Braziliei a fost mai puternică decât cea din 1962, dar cea mai bună echipă braziliană pe care am văzut-o a fost aceea de la C.M. din 1958. În Suedia, brazilienii s-au detașat cu o clasă față de ceilalți ad-

versari, având în echipă mari individualități în frunte cu Didi, Pelé, Garrincha, Djalma și Nilton Santos. Învățând din greșelile trecutului (1950-1954) brazilienii au alcătuit de data aceasta o echipă în adevăratul sens al cuvântului. Sistemul 4-2-4 le-a dat mai multă siguranță în apărare și a clarificat misiunea jucătorilor la mijlocul terenului.

Trebuie să subliniez, că, în general, toate echipele sud-americane dețin o superioritate față de formațiile și jucătorii din Europa: tehnica individuală, conducerea și stăpânirea balonului sunt determinate de supletea corpului.

Cele trei echipe de care am amintit mai sus au o trăsătură comună: ele au aplicat una din variantele sistemului 4-2-4. Dacă echipele Ungariei, Realului Madrid și Braziliei au folosit acest sistem, nu înseamnă că orice formație poate aplica această așezare. Folosirea cu succes a acestui sistem depinde în primul rând de valoarea individuală a jucătorilor. Experimentarea sa de către o echipă fără individualități, poate fi o adevărată catastrofă.

NUMERELE DE PE TRICOU

În viitor mă aștept ca numerele purtate de jucători pe tricou să nu mai fie necesare pentru altceva decât pentru recunoașterea lor. Un exemplu: cum se face numerotarea jucătorilor de la Internaționale? Pe Corso, așa-zisă extrema stângă, îl poți găsi pe tot terenul, de altfel ca și pe „interul” Suarez, care face curse de la o poartă la alta, în lung și în diagonală. Fundașul Facchetti, care marchează mai multe goluri decât un înaintaș și are o viteză mai mare decât unele extreme, vine în repetate rânduri în linia de atac. Cred că dacă ar juca extremă, Facchetti ar fi, cu siguranță, la fel de bun ca și fundaș. Deci, numerotarea jucătorilor, după posturile clasice, nu-și mai are azi rostul.

Și la Inter, aplicarea sistemului 4-2-4 ar fi fost imposibilă dacă echipa n-ar fi alcătuită din jucători de o excepțională valoare, dacă disciplina tehnică și tactică nu ar fi dirijată de un om atât de energic și priceput ca Helenio Herrera.

În concluzie, se poate spune că în domeniul tacticii există două „reguli de aur”:

Să nu ne avîntăm în folosirea unui sistem care depășește capacitatea și valoarea jucătorilor.

Nici un sistem folosit nu exclude fantezia creatoare, inițiativa, personalitatea și independența jucătorului, bineînțeles, dacă ele servesc planurile tactice ale echipei.

un lucru: el nu trebuie să tindă numai spre a deveni un „artist al balonului”, ci să-și arate măiestria în joc pentru echipă, avînd un scop final: marcarea golului.

TIPUL IDEAL AL UNUI ATACANT MODERN

Pentru mine, tipul ideal al unui înaintaș modern a fost Just Fontaine, atacant central la Reims și al reprezentativei Franței, golgeterul campionatului mondial din 1958, cu cele 13 goluri marcate în 6 jocuri. Singura preocupare a lui Fontaine a fost înscrierea golului. Tot talentul său, toată capacitatea sa de joc au fost concentrate pentru atingerea acestui scop. Nici un atacant francez (înainte și după Fontaine) nu a fost atât de concentrat, atât de atent, calm și sigur în jocul din fața porții adverse, ca Just Fontaine.

Înscrierea unui gol este urmată de o bucurie de nedescris. Nici o altă bucurie sau plăcere nu pot fi mai mari decât aceea a marcării unui punct. Ce poate fi mai frumos decât explozia tinerească de bucurie care urmează ori de câte ori mingea intră în plasa echipei adverse! Într-adevăr, golul însemnează un festival al bucuriei...

MAI PUȚINA TACTICĂ!

Firește, capitolul tacticii de joc nu trebuie neglijat în pregătirea jucătorilor și a echipelor. Dar, prea multă tactică strică. Deci, o exagerare în privința tacticii de joc devine un pericol.

După experiența mea, forțarea unor concepții tactice poate avea un efect dăunător în privința randamentului echipei: o tactică inadecvată impusă unei formații duce la pierderea pozei de joc, la o blazare în a înscrie.

Eu, personal, nu mă ocup în mod special de diferite manevre tactice, ele nu fac decât să îngrădească și să limi-

teze libertatea în acțiune a jucătorilor. Astfel, ei uită drumul spre poartă și totodată scopul final al acțiunii... Multe talente s-au pierdut, tocmai datorită unor scheme tactice inutile impuse. Schemele tactice pot și sînt viabile, atîta timp cît jucătorii au calități și știu să le aplice. În caz contrar, există pericolul ca jucătorii să se încâlcească în acțiuni și să nu mai dorească înscrierea golurilor. În jocul de fotbal, în care mobilitatea înseamnă totul, în care spiritul colectiv este pe prim plan, fiecare jucător trebuie să fie convins că acțiunile sale sînt puse în slujba echipei. Este și normal să fie așa. Dar cred că nu este normal să impui un sistem de joc care nu se potrivește cu calitățile jucătorilor, și deci, ca urmare, randamentul scade și devine inconstant. Pentru a exemplifica cele de mai sus, voi reveni din nou la Just Fontaine.

La începutul carierei, Fontaine se multimea să încheie acțiuni create de colegii săi. Mai târziu însă, el s-a afirmat nu numai ca golgeter, ci și ca maestru în conducerea balonului. Fontaine a înfrunghiat calitățile unui atacant ideal, tot ceea ce un antrenor cere de la înaintași în fotbalul modern. Desigur, nu întotdeauna ai norocul să ai în formație un jucător de talia lui Fontaine. De aceea, Fontaine trebuie să fie un exemplu pentru tînăra generație de fotbalisti.

În concluzie, jucătorul care vrea să înscrie goluri trebuie să fie incisiv, să atace, să joace ofensiv. Talentul este necesar, dar nu strict obligatoriu. Fără talent deosebit se poate juca, dar acela care nu are calitățile enumerate mai sus, nu va deveni niciodată un fotbalist de valoare.

(După „SPORT” Zürich)

FIECARE ETAPĂ PREGĂTEȘTE DERBIUL RAPID — DINAMO BUCUREȘTI DE LA 16 APRILIE

- În etapa a 18-a, principalele candidate la titlu au obținut satisfacții
- Duminică, un preludiviu la acest pasionant duel: Steagul roșu — Dinamo București la Brașov

Spectaculoasă dispută pentru ocuparea celor mai bune locuri posibile în clasament continuă etapa de etapă în campionatul categoriei A. Cu cât se avansează spre finalul campionatului, cu atât lupta crește în intensitate, replica majorității echipelor, inclusiv a aceluia cu o situație precară, devenind, pe săptămână ce trece, mai puternică, mai plină de conținut. Scadența realizărilor și greșelilor echipelor se apropie și, cine nu-i curios să intuiască mai devreme pe noua campionă sau echipele retrogradate, dar mai ales pe noua campionă.

Petrolul, actuala campionă, a pierdut cadenta în acest campionat și iată că acum, după 18 etape, Rapid, Dinamo București și Universitatea Craiova au devenit pretendentă la titlu. Indusebi, se așteaptă de la primele două echipe un pasionant duel care, în fapt, a început de citiva etape și va culmina cu întâlnirea directă dintre Rapid și Dinamo București, în etapa a 20-a, la 16 aprilie. Indiferent de ce se va întâmpla până atunci, presupunând chiar că aceste două formații frunzase ale fotbalului nostru vor fi despărțite de trei puncte, meciul lor de peste două duminici va rămâne derbiul celui de al 49-lea campionat în curs de desfășurare.

Ca și etapele anterioare, etapa a 18-a consumată la 2 aprilie n-a făcut altceva decât să pregătească finalul acestui campionat, care este pe cale să devină unul din cele mai inversunate din ultimii ani, datorită luptei foarte strânse în toate sectoarele clasamentului.

Duminică trecută principalele candidate la titlu au obținut satisfacții, Rapid a realizat la Iași un rezultat de egalitate, 2-2, care a împiedicat pe Dinamo București, învingătoare cu Petrolul, să ajungă la puncte pe rapidiști, iar Universitatea Craiova, victorioasă cu Politehnica Timișoara, se menține pe poziția a treia în clasament.

Caracteristica pentru întreaga etapă, cu excepția meciului Progresul—U.T.A. încheiat cu scorul de 4-0, au fost rezultatele strânse, implicit replica puternică din partea unor echipe a căror comportare anterioară nu anticipa o transformare subită în bine. Este vorba de formațiile C.S.M.S. Iași, Petrolul, Farul, Universitatea Cluj și chiar Politehnica Timișoara, care au avut comportări îmbunătățite față de evoluțiile recente.

La București, Petrolul nu-n dat ocazia să asistăm la un meci cu Dinamo București, deosebit de atractiv și prețios calitativ, partidă în care ambele echipe au avut merite în furnizarea unui spectacol de bună calitate. Meciul a fost câștigat de Dinamo București pe merit căci echipa dinamovistă a controlat mai bine jocul, a fost mai stăpână pe acțiunile sale, mai omogenă decât Petrolul, echipă al cărei avânt în acest meci, deși surprinzător de lucid și încheiat, s-a dovedit infructuos până în cele din urmă, fie din cauza atacurilor săi, fie pentru că portarul Dănu a apărut excepțional fiind adversarii au reușit de citiva ori să depășească apărarea dinamovistă. Dinamo București—Petrolul a fost una din cele mai apreciate partide disputate în acest sezon la București, poate chiar cea mai valoroasă, în care, portarii ambelor echipe

s-au întrebuințat la maximum și au fost cei mai buni jucători ai echipelor lor.

Dacă în Capitală un meci de tradiție ca acela de mai sus putea să reabiliteze o formație ca Petrolul, chiar dacă aceasta nu a învins, la Iași, echipa C.S.M.S. a fost la un pas de a înfringe pe Rapid. Palpitanta desfășurare a acestui joc, în condiții de teren și atmosferice neprielnice, cu dramatica egalare realizată de Rapid cu două minute înainte de final, când nimeni nu se mai aștepta la un deznodământ atât de nefericit pentru C.S.M.S., a făcut ca întâlnirea dintre echipa lider a clasamentului și echipa codasă să dea loc unui spectacol de o mare forță dramatică, încheiat cu scorul de 2-2.

Dintre rezultatele celorlalte se remarcă rezistența formațiilor Farul la Pitești (după 1-5 al constăntenilor la Sofia), a Universității Cluj la Brașov și chiar a Politehnicii Timișoara la Craiova, 0-0 la pauză și 3-1, în minutul 90.

În tabloul etapei a 18-a echipa Steaua ocupă un loc separat, datorită nu numai eșecului cu 2-0 înregistrat la Petroseni ci și furtunii slabe a jocului practic și lipsei de convingere arătată de jucătorii săi. Fotbaliștii de la Steaua n-au luptat cu suflet pentru un rezultat favorabil. Conduși cu 1-0 din primele minute de joc ei păreau resemnați cu înfrângerea și n-au forțat jocul pentru a realiza egalarea. Atacul s-a comportat foarte slab, a sutat doar de trei ori la poartă în cele 90 de minute de joc, n-a încercat să învingă dificultățile impuse de terenul greu. Înaintașii au acționat contraindicat, conducând excesiv mingea și folosind pașii pe jos. Apărarea echipei Steaua a fost depășită ușor, mai ales pe părțile laterale, fundușii de margine nerezistând extremelor rapide ale Jiului.

Rezultatele au stabilit un clasament foarte strâns. De la locul întâi, Rapid cu 23 puncte, până la locul al 7-lea, Progresul cu 19 puncte, șapte echipe sînt departajate de la 1 la 4 puncte, iar de la locul al 8-lea, Jiul cu 18 puncte până la locul al 14-lea, C.S.M.S. cu 13 puncte, distanța este de cinci puncte, ultimele patru echipe fiind despărțite, două câte două de un punct, iar între ele de golaveraj.

★

Etapa a 19-a, de duminică 9 aprilie, programează cel mai interesant meci la Brașov, Dinamo București cu Steagul roșu. Fără îndoială, un preludiviu la derbiul campionatului din etapa a 20-a. Rezultatul din acest meci va avea o mare influență asupra modului cum vor aborda dinamovistii partida cu Rapid. Steagul roșu are în acest retur de campionat o comportare bună, marcată de cele 8 puncte totalizate pînă în prezent, la egalitate de puncte cu Rapid, în fruntea clasamentului returului. Să ne ommintim că astă-toamnă, la București, Steagul roșu a învins pe Dinamo București cu 1-0, așa cum a reușit și acum două etape pe Steaua pe stadionul 23 August. Dacă, o revanșă pentru Dinamo București, să sperăm, un mare spectacol în perspectivă.

DOUĂ EȘECURI INTERNAȚIONALE SURPRINZĂTOARE

Greșeli de apărare inadmisibile

A produs o firească nedumerire înfrângerea categorică a Farului, la Sofia, în fața lui Lokomotiv, în partida disputată săptămîna trecută în cadrul Turneului balcanic. Se înțelege, nu se poate trece cu vederea realitatea că Lokomotiv apare, în momentul de față, ca cea mai în formă echipă bulgară, capabilă să realizeze — prin media scăzută de vîrstă — și cel mai mare salt calitativ în anii care vin, așa cum subliniază specialiștii din țara vecină și prietenă. Și totuși, pentru un nesprezece de soliditate și puterea de luptă a celui constăntean, valorificat și de comportarea constantă, meritorie, din actualul campionat, este greu de admis o înfrângere cu 5-1, mai ales că în întrecerea balcanică, constăntenii au făcut o figură onorabilă pînă acum. Care sînt cauzele acestui eșec neașteptat de sever? Ni le-a împărtășit antrenorul V. Mărdărescu, la citeva clipe după coborîrea din avionul de Sofia:

„Judecîndu-ne cu toată obiectivitatea, în acest meci noi nu am jucat decît o repriză, a doua. În prima parte a meciului aproape nu-mi recunoașteam echipa. Excepționînd greșelile de apărare, care au dus direct la marcare și cel puțin trei dintre cele cinci goluri realizate de Lokomotiv, în jocul de ansamblu al formației noastre nu s-a realizat nimic. La pauză am cerut jucătorilor să se concentreze în primul rînd asupra preciziei paselor spre a ajunge să ne recăpătăm încrederea prin rîmînerea în

posesia balonului. În această a doua parte a jocului am reușit să dăm o replică ceva mai bună fotbalistilor bulgari, dar soarta partidei nu mai putea fi schimbată.

După părerea mea, erorile defensivei, soldate de fiecare dată cu gol pentru adversar, au creat o stare de derută. Pe de altă parte, absența lui Iancu — bolnav — a răpit înaintării noastre pe cel mai viguros component al ei, capabil să se duce la apărării de la Lokomotiv, foarte bine dotată fizic. Înfrîngerea de la Sofia ne-a afectat dar ne-a și arătat o serie de deficiențe, subliniate în discuția ce am avut-o cu jucătorii mei după meci. Trebuie să învățăm din aceste greșeli”.

La lămuririle antrenorului Mărdărescu mai trebuie adăugat că și condițiile de organizare ale acestei partide de la Sofia au lăsat de dorit, situație care s-a repercutat asupra randamentului echipei noastre în prima parte a întîlnirii.

Cu toate aceste completări explicative, argumentele nu pot ajunge — indiscutabil — pînă la justificarea scorului mare cu care Farul a încheiat foarte importanta (pentru configurația clasamentului seriei) confruntare cu Lokomotiv Sofia. Să sperăm că din pățania de la Sofia primii care și-au dat scama cu adevărat cum trebuie jucată o partidă alucni cînd ai în față un partener de întrecere dezlăntuit au fost fotbalistii din Constanța, cu precădere cei din apărare, și că ei ne vor scuti pe viitor de articole explicative.

Vinul atîrnă greu în picioare

În urmă cu o săptămîină, pe stadionul „Tineretului” din Craiova a avut loc un meci internațional încheiat cu un rezultat care, în rîndul suporterilor locali a adîncit decepția trăită cu trei seri mai înainte, în urma meciului cu Rapid, iar în restul țării a stîrnit nedumerire: Universitatea a fost învinsă de selecționata studentescă franceză, o echipă modestă, întrecută la Galați și apoi la București de formațiile de „B” Siderurgistul și respectiv, Politehnica.

Mai mult decît rezultatul neașteptat, total necorespunzător pretențiilor pe care le avem față de această echipă, a impresionat neplăcut evoluția ei, de un nivel incalificabil. Spectatorii craioveni, vestiți pentru atașamentul lor față de fotbalistii Universității, au fost, de astă dată, realmente șocați de comportarea acestora. Le-au cerut cu insistență FOTBAL, fără să bănuiască însă că echipa craioveană ERA, DE FAPT, INCAPABILĂ SĂ REALIZEZE ACEST DEZIDERAT. De ce? Să ascultăm două dintre explicațiile culese la fața locului de unul dintre redactorii noștri.

AL. SÂNDULESCU — tehnician: „Nu-mi venea să-mi cred ochilor că echipa noastră, care în decursul actualului campionat nu a pierdut acasă nici un joc, păreașea terenul învinsă de o formație evident inferioară. Am fost convins că în spatele unei asemenea comportări se găsește ceva care a intervenit într-un mod neprevăzut. M-am interesat și am aflat că după meciul cu Rapid, citiva dintre jucătorii Uni-

versității au încălcat anumite norme de conduită sportivă, afectați, chipurile, de înfrîngerea suferită. Despre Oblemenco și Ivan, de pildă, se vorbește (și suporterii sînt de obicei bine informați) că au fost văzuți „chefuiți” de-a binelea. Probabil că ei și ceilalți vor nega făptuirea unei asemenea abateri, dar doada elocventă ne-au oferit-o tot ei în meciul acela de miercuri. Le-aș atrage atenția că repetind o asemenea ispravă nu vor reuși altceva decît să se îndepărteze de inimile noastre. Deocamdată, noi i-am iertat și ca dovadă, duminică, în partida cu Politehnica am fost cu toții alături de ei. Dar, atenție!”.

R. COSMOC — antrenor principal: „O consider o experiență tristă. După părerea mea, doi factori au contribuit la ceea ce s-a petrecut în jocul cu echipa studentescă franceză: pe o parte, judecata valorii oaspeților a fost făcută prin prisma jocului lor de la Galați și, de aici, o pregătire a meciului nostru săvîrșită ca pentru un simplu joc de antrenament, iar pe de altă parte, abaterile surprinzătoare pentru mine, făptuite de unii jucători în cele două zile dinaintea meciului. Am socotit că după partida atât de grea cu Rapid jucătorii au nevoie de o relaxare ceva mai largă și am slăbit întrucîtva supravegherea. Cele ce mi-au ajuns la ureche m-au întristat, pentru că, o spun cu deplin temei, asemenea fapte nu caracterizează pe jucătorii mei. Comportarea slabă din acel meci a fost sincer regretată”.

CRAIOVA. În meciul Universitatea — Politehnica, fundașii centrali timișoreni Răcolescu și Lereter s-au ajutat de foarte multe ori cu succes prin dublaj, lădă-i jucîndu-se între ei parcă fără nici o grijă. Dinamismul poziției lui Sfirtoaga dezmente însă această aparentă. Foto: N. PASTRAMAGIU

PRONOSPORT

CONCURSUL NR. 14
DIN 9 APRILIE 1967

I. PETROLUL — FARUL	1
II. U.T.A. — C.S.M.S.	1 x
III. POLITEHNICA — PROGRESUL	1
IV. STEAGUL ROȘU — DINAMO BUCUREȘTI	1 x
V. „U” Craiova — „U” Cluj	1
VI. STEAUA — DINAMO PITEȘTI	1 x
VII. RAPID — JIUL	1
VIII. CEHLĂUL — POIANA	1
IX. OLTUL — PROGRESUL BRAILA	1
X. A. S. CUGIR — C.F.R. TIMIȘOARA	1
XI. C.S.M. RESITA — VAGONUL	1 x
XII. FIORENTINA — MILAN	1
XIII. INTERNAZIONALE — BOLOGNA	1

BUCUREȘTI. Dăcu are, din nou, o intervenție excelentă. El boxează balonul la care au sărit și petroliștii Mocanu și Florea. Foto: PETRE-COZIA

RAPID: 6 ETAPE FĂRĂ ÎN

O ploaie măruntă, rece, pătrunzătoare, însoțită de rafale de vânt și lapoviță, s-a cernut aproape tot timpul deasupra stadionului din Dealul Copoului. A fost o duminică bacoviană pentru ieșeni, cărora nu le-au mai rămas de făcut decât niște calcule, mai mult sau mai puțin exacte, privind soarta echipei lor.

În aceste ceasuri de restricție, și cu tot timpul nefavorabil, tot s-au mai găsit câteva mli de oameni care să vină la meciul cu Rapid, dacă nu mă înșel cel mai credincios suporteri ai CSMS. Uzi până la piele, în poiză umbrelor și a „fiș-fiș”-urilor, toți au rămas neclintii până la fluierul final al partidei, încurajându-și fără rezerve echipa. E pozitiv un asemenea mod de comportament, e de înțeles dorința răminței în categoria A, dar este de neînțeles atitudinea lipsită de politețe față de oaspeții, declanșată încă din perioada de încălzire a jucătorilor și continuată pe parcursul partidei.

Lăsînd la o parte „amănuntul” acesta nedorit și revenind la partida în sine, merită de consemnat, în primul rînd, evoluția în bine a gazdelor, ambiția lor de a înfrunta cu șanse pe lider în ciuda locului deținut în clasament și a bilanțului întîlnirilor din anii trecuți, evident favorabil Rapidului. Semnele „regășirii” fotbalistilor ieșeni s-au făcut vizibile încă în partida cu Jiul la Petroșeni, iar duminică ele au fost confirmate. În ciuda poziției precare din clasament, CSMS-ul a jucat cu dezinvoltură, ca o echipă lipsită de griji. De data aceasta, jucătorii n-au mai comis greșala de a-și lrosi forțele în a

„cără” balonul pe clisa de noroi, ci au pasat în adîncime și în diagonală pe porțiunile unde, de bine, de rău, se putea juca și fotbal. Omul care a dat o asemenea orientare a fost Lupulescu, nervul central al echipei, în jurul căruia se închea nucleul de joc — Cuperman, Humă, Incze, Stefănescu. Omniprezent în toate acțiunile, Lupulescu s-a dueltat cu tot sistemul defensiv al Rapidului, creînd unele breșe pe care însă nici Cuperman și nici Incze nu au avut forța necesară să le ducă la bun sfîrșit (lipsa lui Stoicescu, bolnav, s-a resimțit).

Buna organizare a jocului ieșean, care a permis o ușoară superioritate în repriza I și dreptul la conducere pe tabela de marcaj, creșterea capacității de efort pe ansamblul echipei, restabilirea echilibrului moral, reliefează adevăratele posibilități ale formației CSMS și, de ce nu, și calitățile tinărului antrenor C. Laurențiu. Cine știe, miine, poimîne, vom mai vorbi de el! Păcat că acest început de reconsiderare a fotbalului ieșean n-a putut fi făcut ceva mai de timpuriu pentru că, la drept vorbind, valoarea jucătorilor nu este de locul 14.

Rapidul se aștepta la iureșul ieșean și nu și-a făcut nici un moment iluzia că „lanterna roșie” ar fi dispusă să încheie de pe acum socotelile cu campionatul. Așa se explică prudența cu care feroviarii au acționat în prima repriză, prudență întîlnită la orice formație care simte titlul aproape.

Jocul bucureștenilor nu a avut nimic spectaculos. Nici nu putea să aibă, din moment ce terenul era

aproape dătălii trebuie tene ca mai est adversa în resta însă în partida egalat; ca acum duminic dar după bilizat joacă ti circulații moment menea f Punctu siunle a Rapidul. Cu ac tinuă să cindva treze vro să ne a circule

AERUL SĂNĂTOS AL VĂII JIULUI

E plăcut, azi, cînd în multe orase floacăra pasiunii fotbalistice arde mai puțin intens ca în trecut, să constati că undeva (în speță, la Petroșeni) „cultul balonului rotund” este oficializat cu mereu refăcut devotament.

Nu-i vorba numai de faptul că aici sînt mereu 7-8.000 de spectatori plătitori (comparați această cifră cu numărul spectatorilor din orase cu mult mai mari), că publicul și — în general — locuitorii orașului sau din întreaga Vale a Jiului își înconjoară echipa cu o caldă simpatie, că n-am înțeles încă nici o galerie mai statornică, mai fidelă și mai... originală ca cea alcătuită pe „nucleul” studenților de la I.M.P., ei și de lucruri, mai intime, de structură.

E vorba — în primul rînd — de faptul că aici activitatea secției de fotbal a asociației Jiul duce o muncă exemplară, cu o pasiune pe care activiștii secției au știut s-o transmită și jucătorilor. Și cum n-ar lucra bine un colectiv din care fac parte oameni care iubesc fotbalul și echipa în care, ei înșiși, au jucat ani în șir? Dacă-i amintim doar pe fostii jucători Romoșan, Panait, Fărăș II, azi în conducerea secției, înțelegem că ei pot imprima activității secției și o notă de competență, pe lângă cea care privește latura ofensivă. De altfel, întregul birou al secției depune un interes remarcabil pentru bunul mers al echipei.

Mai este vorba și de un alt element: antrenorul Ștefan Coidum, și el fost jucător al echipei, duce o muncă perseverentă, tenace, știind să-i apropie sufletește jucătorii, să le însușească disciplina, atât în joc cît și în afara terenului, suport al performanței.

Cît despre jucători, ei sînt într-adevăr prieteni unul cu altul, constituie un colectiv omogen atât în sensul fotbalistic, cît și într-unul mult mai larg. Nu-a plăcut, duminică, jocul lor colectiv, felul cum s-au în-

demnat unul pe altul pe teren, cum s-au suplinii și s-au completat.

Intr-un cuvînt, am înțeles la Jiul ceea ce se cheamă o atmosferă sănătoasă, propice progresului echipei și acest element nu e unul din cele mai puțin însemnate în explicarea unei comportări a echipei. Legat de acest lucru, vrem să mai facem o subliniere ilustrativă.

Postul jucător al Jiului, mult apreciatul și iubitul internațional Tudor Paraschiva, este bolnav de mai mult timp. Deși el nu mai activează la Petroșeni, dragostea fostilor săi colegi de echipă, a conducătorilor secției și a actualilor purtători ai culorilor formației miniere se îndreaptă permanent către el, materializîndu-se nu numai într-un permanent sprijin moral ci și într-un ajutor material sensibil, mai sensibil decît cel primit de Paraschiva din partea echipei din Tg. Jiu, pe care o antrena pînă în momentul îmbolnăvirii.

Am fi putut, serie, după meciul Jiul—Steaua, lucruri privind doar jocul în sine, desigur favorabile echipei din Petroșeni care o învins cu 2-0. Și ne-am fi referit la puterea de luptă a echipei, la jocul său rapid, eficient, ofensiv, la dorința de victorie — concretizată în eforturi mai mult decît laudabile — ale unui Grăciun, Sandu, Libardi, Stocker, Peronescu, Martinovici. Ceea ce ar fi explicat doar victoria din acest meci.

Am preferat însă această lărgire a timpului ce ne intră în obiectiv pentru că ea nu explică doar un rezultat, într-un meci anume, ci un ansamblu de comportări care impun o aprecieri asupra figurii pe care o face Jiul în anul în care a promovat, mult mai pozitive decît asupra comportării unor echipe cu „state de servicii” mai vechi, cu loturi pe care, cel puțin inițial, le socoteam mai valoroase.

Radu URZICEANU

C E N E - A P L Ă C U T

● La Cratova s-a statornicit un frumos obicei, exprimat — la fiecare început de meci — prin 25 de buchete de flori dăruite fotbalistilor și arbitrilor de către tot atîția copii. Jucătorii, la rîndul lor, perechi, perechi, Lereter cu Obtemenco, Mincă cu Surdan, Bodrojan cu Cîrciumărescu, Marin Marcel cu Regep, Papuc cu Popa, Strîmbeanu cu Mihăilă, le-au oferit tribunelor. Căldura acestui simplu și sincer act de politețe cuprinde întregul stadion, aproape și invită la stimă generală, la sportivitate.

● Mateianu și Matei au fost simboți „motoarele” atacului echipei Progresul. Spre deosebire de alte dăți, ei s-au mișcat permanent, s-au demarcat cu ușurință, au renunțat la conducerea inutilă a balonului, la driblinguri sau „numere personale”, preferînd jocul direct, cu schimbări de direcție. La aceeași s-a adăugat și revenirea lui Oaidă la șutul lui „bombă” care l-a făcut temut alldată. Să fie într-un ceas bun...

● Meciul Dinamo — Petrolul a prilejuit, printre altele, un pasionant „duel” la distanță între cei doi portari: Dăcu și Ionescu. Apărîndu-și cu mult brîo buturile, cei doi jucători au reconfirmat selecția lor în lotul reprezentativ.

● La „cumpăna balanței” din meciul Dinamo Pitești — Farula contribuți în mare măsură permanentul duel dintre cele două linii mediane: Tîrcovnicu — Dobrin și Manolache — Koszka. Pe un taiger se aflau clarviziunea și plusul de tehnică al piteștenilor, iar pe celălalt vigoarea și marea rază de acțiune a celor doi constănțeni. Și dacă dinamoviștii au avut trei mari ocazii de gol, acestea s-au datorat unor excelente pase ale lui Dobrin, în vreme ce dominarea oaspeților din ultimele minute a avut la bază cele două „pistoane” de la mijlocul terenului și în special înepuzabilul suflu al lui Manolache.

● Meciul de la Petroșeni s-a disputat într-o atmosferă de deplină sportivitate. Pe teren și în... tribune. Doar Chiru a făcut notă aparte, faultîndu-l repetat pe Martinovici. A fost însă o notă izolată...

● O revenire remarcată în evantaiul ofensiv al dinamoviștilor bucureșteni: Daniel Ene. Mereu pe țază, dinamic, servindu-și foarte bine colegii, Daniel a reapărut promiștor. Așteptăm însă să-l vedem marcînd și goluri...

● Arbitrul Ritter și-a recunoscut greșala de la meciul Progresul — Universitatea Cluj, cînd n-a sancționat poziția de ofsaid din care chiușeni au înscris golul. Tot el făcea o remarcă interesantă: „A început să fie mai ușor de condus în provincie (meciul de azi e o dovadă) decît uneori în Capitală...”

● În cabine, Dumitriu II, fără ca cineva să-l aducă reproșuri, s-a declarat nemulțumit de jocul său.

— Nu mă împac cu noroul. Duminică însă, vă asigur, a zisua mea și a lui Puiu.

Atenție, Jiule! Niki ți-a aruncat mînușă!

● Dinu, perechea lui Nunweiler III, arată în fiecare meci că merge pe urmele „internaționalului” său coleg. Sobru, curajos, calm (duminică a scos cu capul o minge care intra în gol). Dinu confirmă și se împune.

● Constantin Laurențiu, tînărul antrenor al echipei C.S.M.S. înainte de meci: — Dacă mă avem vreo șansă de a scăpa de retrogradare? Cred că da. Indiferent ce va aduce viitorul sîntem datori să ne apărăm șansele pînă la actul final al campionatului. Pînă la ultimul „glorie”. Un alt raționament nu există!

STEAUA...

...n-a reușit să treacă... Jiul!

EXTREMITĂȚI

Rapid
Dinamo
Univ. Craiova
Farul
Dinamo
Steaua
Progresul
Jiul
Petrolul
Srengul
Univ. Cluj
U.T.A.
Politehnica
C.S.M.S.

Și C.S.M.S. nu și-a dezmințit duminică antrenorul. S-o vedem în etapele viitoare...

● Conducerea tehnică a echipei Steaua a avut, după meciul cu Jiul, o atitudine frumoasă. A recunoscut integral meritele adversarului și l-a felicitat pe arbitru. Supărarea după înfrîngere s-a referit doar la comportarea propriilor jucători.

● Universitatea Cluj a pierdut cu 1-0 meciul cu Steagul roșu, dar nu fără a da o dîrză replică gazdelor. „Prim solist” al Universității au fost de data aceasta „dătrînii” V. Alexandru și Marcu.

● Jenei, tundașul central al steagarilor a stat în tribună fiind accidentat. Nu se poate spune totuși că nu a avut nici un fel de „participare” la acest meci. El și-a încurajat în permanentă coechipierii, fiind „dirijorul” galeriei brașovene.

FOTBALIȘTI ÎN ATENȚIA ANTRENORILOR LOTULUI REPREZENTATIV A

Etapa a 18-a a categoriei A la fotbal a continuat să evidențieze câțiva jucători a căror comportare a fost foarte bună în acest sezon.

Câțiva dintre aceștia sînt susceptibili de a întregi lotul reprezentativ A în compartimentele în care se simte nevoia de noi selecționabili.

Iată, după opinia redactorilor noștri, patru jucători a căror includere în lotul reprezentativ A ar trebui luată în considerare de antrenorii Ilie Oană și Ștefan Covaci :

LUPESCU (Rapid). Sobru, atent și sigur în intervenții, are spirit de anticipație, este agresiv și se infiltrează deseori în atac. Remarcabil în jocul cu capul.

LUPULESCU (C.S.M.S. Iași) Bun conducător de joc, bălășos în acțiuni, se demarcă pe spații largi, dispune de tehnică corespunzătoare și șutează periculos la poartă

PERONESCU (Jiul) Acționează pe o rază mare, fiind dotat cu o tehnică bună. Dispune de viteză pe care o folosește din plin, șutează periculos cu ambele picioare.

MARTINOVICI (Jiul) Jucător constant, fiind foarte util echipei, prin viteză, dribling și agresivitate. Derutează apărarea adversă prin dese schimbări de ritm. Foarte percutant.

PITEȘTI. Deși Ilie Stelian a venit în sprijinul propriului atac, acțiunea dinamoviștilor este respinsă de Tilvescu. Se mai văd: Manolache (nr. 5) Eftimie și Georgescu
Foto: Petre STAN

...ȘI MUZELE AU TĂCUT!

Au jucătorii piteșteni motive de bucurie? Ne-am pus această întrebare după terminarea meciului cu Farul, încheiat după cum se știe cu scorul de 1-0 în favoarea lor. Jucând prin prisma celor două puncte obținute și care îi mențin în plutonul fruntaș al clasamentului, desigur că da. Și totuși pe antrenorul dinamovist Ștefan Vasile l-am aflat, după meci, gânditor și reținut. De ce?

„Victoria ne aparține și am luptat mult pentru ea, ne-a spus el. De aceea și satisfacția e firească. Dar jocul nostru n-a fost cel dorit. De obicei noi avem în acțiunile de atac patru extreme pentru că fundașii laterali susțineau activ înaintarea. În eful nostru de atacanți centrali era mai decis, mai percutant. Astăzi însă echipa noastră n-a avut asemenea caracteristici. Cred că lipsa lui Barbu, Vușeanu și Turcan se face simțită”.

Între-adevăr, în meciul celor două reprezentanțe ale „noului val”, echipa din Pitești a dovedit fragilitate, fundașii laterali fiind deseori depășiți (oare improvizarea cu Ioachim Popescu — fundaș central a atras după sine și retragerea lui Prepușel în mijlocul terenului?) iar Eftimie ajungând mereu cu intruziune la mingea. Și dacă adăugăm că C. Radu a făcut „mult zgomot pentru nimic”, rezultă capacitatea ofensivă redusă a piteștenilor. Și n-au trebuit să treacă multe minute de la începerea meciului ca acest lucru să apară cu evidentă. Din dorința însă de a dobindi „plusul” care să incline balanța de partea lor (și meciul care, a priori, prin simpla vecinătate din clasament, se anunța echilibrat, a fost realmente aprig disputat) dinamoviștii piteșteni au forțat jocul în prima repriză, uneori peste limita regulamentului. Nota de duritate („mentorul” a fost fundașul Bădea care-i trecea pe răbojul fanțurilor pe cei ce se încumetau să intre pe partea lui de teren) dovedea o insuficiență încredere în posibilitățile proprii de a-și întrece partenerul printr-un joc deschis, tehnic, așa cum deseori îl practică echipa piteșteană. Cu întor-

doana însă duritatea s-a dovedit un mijloc precar, ghilotina care retează calitatea, orice încercare de spectacol fotbalistic, adăvînd parcă străvechiul adagiu: „Cînd armele vorbesc, muzele tac!”.

Constănenții, curajoși, n-au renunțat la jocul lor avîntat, ofensiv (iață că se poate juca și astfel în deplasare!), dar, totodată, n-au vrut să rămînă datori cu nimic adversarilor. Și au reacționat „mai rafinat” (credeam eu...): adăugînd ciocnirilor reale și unele simulari și invocări tenace către arbitri și public. Din această cauză, fazele de fotbal autentic au părut niște sumare interludii în noianul neregularităților jocului. Și credem că o statistică strictă ar releva minutul și întreruperă!

A venit „actul II”, și schimbarea structurală de decor. Astfel „numerele personale” ale lui Dobrin (aceste talente jucător care este tentat uneori să reducă doar la alți rolul său în echipă și să uite că partitura sa are 90 de minute), siguranța și sobrietatea lui Ilie Stelian (de o remarcabilă constanță), cele câteva execuții spectaculoase ale lui Naghi, ca și coloana constantă de „argint viu” (Tufan—Kallo) conjugată cu decizia lui Iancu și omniprezența lui Manolache, au putut să-și pună amprenta pe desfășurarea meciului, să-l dea coloratura tehnică așteptată.

Fără a-și pierde nimic din ascuțimea „conflicțului”, meciul a dobindit mijloace regulamentare de desfășurare, latura sa spectaculară exprimîndu-se pe deplin. Muzele puteau deci să vorbească!

Și ultimul sfert de oră a oferit spectatorilor faze dramatice de poartă care au ridicat tribunele în plină ecstază. Cum altfel poate fi caracterizată o suită de patru suturi expediate din carenă mică la poarta lui Coman, fără ca mingea să intre în plasă?

Astfel, deși prima parte a meciului a fost descurajantă, actul doi a avut dinamism, replici interesante și un final pasionant.

Paul SLAVESCU

BUKUREȘTI. Au trecut doar 2 minute și Oaidă a deschis seria celor patru goluri marcate de Progresul în poarta ardelenilor. Foto: S. BRAȘOVEANU

INGERE

t; dar el a purtat amprenta lui în repriza a doua). Cred că aici creșterea succesului formației guleșt dovada, în ultimul timp, că nu hipă ligă de moral atunci cînd a avantaj. Să recapitulăm puțin: lotul Rapid a fost condus cu 1-0, alors rezultatul în favoarea sa; în au fost conduși cu 2-0 și apoi au au cîștigat ambele puncte, pentru să egaleze în min. 88. Se știe că a rînduri, rapidiștii au fost conduși gol primit, „11”-le feroviar s-a moșiar și acest Kraus care „acasă” a pus stăpînire pe joc și printr-o de jucători și balon a egalat în ire adversarii nu întrevădeau ase dramatice.

la Iași are fără discuție dimen-puncte cîștigate acasă și el coliliă rmeră a etapei.

en trecut cu bine, bucureștenii con-ă o perioadă de succes pe care arcurso: în 6 meciuri, unul fiind cumulat 10 puncte, fără să înregistre. Rămîne ca întilnirile viitoare a Rapidul a învățat, în slîrșit, să „cări” pe linia 1-a.

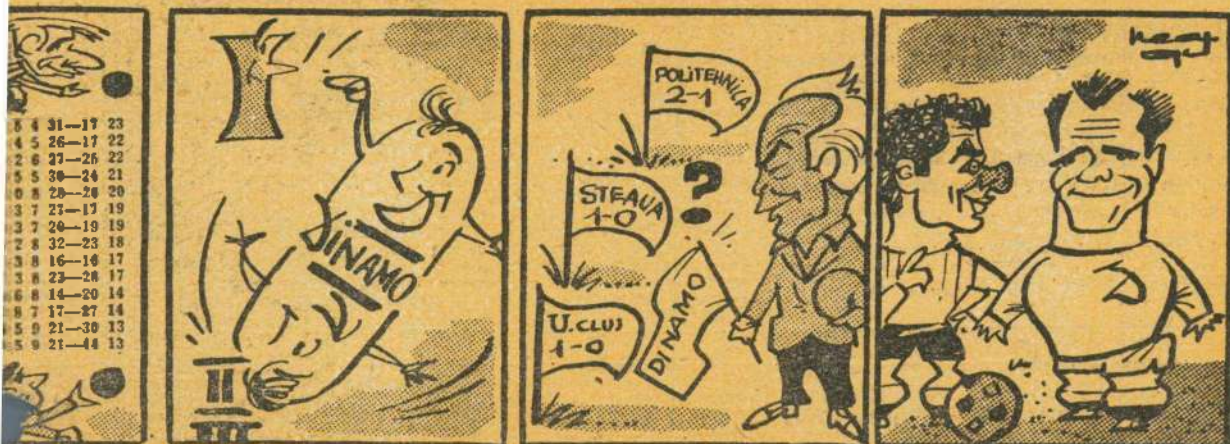
Stelian TRANDAFIRESCU

Etapa a 18-a văzută de NEAGU RĂDULESCU

DINAMO BUCUREȘTI

STEAGUL ROȘU

ȘI EVIDENȚIATI...

Nu se sparge, nu se strică, în picioare se ridică!

SILVIU PLOEȘTEANU — Am început însămințările de primăvară...

PAHONȚU — Ce zici, Popa, în fiecare meci ne remarcăm, noi, tineretului!

NE-A PLĂCUT

din partida fost penibilă să-l drit-pierde min-ții întorvine tea” mingii, il „cus” pen-secunde din-ido: Ianul se ad-hoc și-l aptă lui Dan ce rapidiștii le o lovitură

● Echipa Politehnica Timișoara a sosit la stadionul din Craiova doar cu jumătate de oră înainte de începerea partidei sale cu Universitatea. Ne-am interesat la prof. I. Ionăscu, antrenorul secund al timișorenilor, de motivul întârzierii. Iată răspunsul: „Gazdele au uitat să ne mai trimită autobuzul promis, care urma să ne transporte de la căminul studențesc, unde am fost cazași, la stadion”.

● În vîntoarea primei reprize de la Pitești, cînd jocul era des întrerupt de duritate și simulari, antrenorul Farului, Virgil Mărdărescu, calm, își potolea jucătorii păstrîndu-și totodată și locul pe banca de pe marginea terenului. În schimb, portarul de rezervă, Manciu, sarea cu ars, din minut în minut, repezindu-se în teren

(în ce calitate?) sau răsîndu-se cu omologul său, Urziceanu. Iată deci, în antiteză, un om la locul său și altul... deplasat

● În min. 72, arbitrul bulgar Spasov l-a eliminat de pe teren pe Radu Nunweiler pentru un gest nesportiv (la o lovitură liberă dictată împotriva echipei Dinamo. Radu a șutat mingea afară din teren) aparent lipsit de o reală gravitate dar la care asistăm, cu regret, la diferite meciuri. Sancțiunea arbitrului bulgar, pe lângă faptul că indică jucătorilor noștri exigența arbitrilor străini în materie de sportivitate, și deci este o lecție publică, putea să aibă și un efect nefavorabil pentru dinamoviștii care, în cele 18 minute cit au jucat în 10 oameni, puteau fi egalați. Ce-ar fi avut

de spus atunci Radu Nunweiler?

● E limpede că echipa U.T.A. se află într-o situație precară și că trebuie făcute mari eforturi pentru salvare. Speranțele nu sînt pierdute. Dar ce să faci cu jucătorii ca Tîrlea sau Axente care în partida cu Progresul, de exemplu, n-au manifestat nici un pic de voință sau măcar ambiție personală. Parcă ar fi fost strășni de echipa ale cărei culori, zice-se, le „apărau”.

● La Iași se pare că obligațiile de gazdă rămîn pe mai departe uitate. Altfel nu se explică de ce, în ciuda indemnștrilor la sportivitate făcute la stația de amplificare, localnicii și-au întîmpinat oaspeții cu fluierături, huiduieli și cuvînte jignitoare. Doar un singur moment de... armistitiu a existat: cînd grupul de pionieri a înmînat, la începutul partidei, cele trei buchete de flori căpitanilor de echipă și arbitrului Al Toth. Sperăm că pionierii nu s-au descurajat...

ETAPA NR. 19 DIN 9 APRILIE

PETROLUL - FARUL

1963-64 : 1-0, 1-0
1964-65 : 0-1, 3-0
1965-66 : 1-1, 3-0
1966-67 : 0-1, ?

U.T.A. - C.S.M.S.

1963-64 : 2-0, 1-5
1964-65 : 3-0, 0-4
1965-66 : 2-1, 1-2
1966-67 : 1-3, ?

POLITEHNICA - PROGRESUL

1963-64 : 2-0, 1-3
1964-65 : Politehnica la „B”
1965-66 : Progresul la „B”
1966-67 : 0-1, ?

STEAGUL ROȘU - DINAMO BUC.

1963-64 : 1-0, 2-6
1964-65 : 3-1, 1-40
1965-66 : 4-1, 0-1
1966-67 : 1-0, ?

UNIVERSITATEA CRAIOVA - UNIVERSITATEA CLUJ

1964-65 : 0-5, 4-0
1965-66 : 1-1, 0-1
1966-67 : 1-0, ?

STEAUA - DINAMO PITEȘTI

1963-64 : 1-0, 6-3
1964-65 : 2-1, 2-0
1965-66 : 0-1, 2-3
1966-67 : 0-1, ?

RAPID - JIUL

1961-62 : 1-3, 0-0
1962-66 : Jiul la „B”
1966-67 : 1-0, ?

CE NE REZERVĂ PRONOSPORTUL DE DUMINICĂ

Cele 13 meciuri ale concursului PRONOSPORT de duminică reușesc trei campionate: toate cele șapte jocuri ale etapei din campionatul categoriei A, patru întâlniri din categoria B și două partide din prima divizie a campionatului italian.

Parcurgând programul, din primele consultări, ies în evidență întâlnirile Steagul roșu - Dinamo București și Petrolul - Farul. Dar nu poate fi neglijat nici derbyul codacilor (U.T.A. - C.S.M.S. Iași) fiind conștient și de faptul că arădenii nu au reușit să învingă pe teren propriu, în acest campionat, decât într-un singur joc din cele nouă. Steaua și Rapid, care au - aparent - întâlniri ușoare cu Dinamo Pitești și, respectiv, Jiul, nu se pot socoti însă dinainte învingătoare, mai ales că la București s-au înregistrat - nu de puține ori - marile surprize. Categoria B ne propune, ca deosebit de echilibrate, meciurile Otul Rm. Vilcea - Progresul Brăila, care va decide pe una dintre retrogradatele seriei I și C.S.M. Reșița - Vagonul Arad, învingătoare rămânând în cursa pentru titlu.

Din campionatul Italian ne întâlnim cu jocurile Fiorentina - Milan, una dintre partidele de tradiție ale campionatului și Internazionale - Bologna, o partidă de amor propriu pentru oamenii lui Heleno Herrera, care au suferit prima înfrângere din actualul campionat din partea adversarilor lor de duminică. (Rubrică redactată de A.S. Loto-Pronosport).

GOLGETERII CAMPIONATULUI

- 13 GOLURI: I. Ionescu (Rapid) - 4 din 11 m.
12 GOLURI: Iancu (Farul), Peronescu (Jiul) și Voinea (Steaua) - 1 din 11 m.
11 GOLURI: Naghi (Dinamo Pitești).
9 GOLURI: Oblemenco (Universitatea Cv.) - 2 din 11 m.
8 GOLURI: Dumitriu (Rapid), Surdan (Politehnica).
7 GOLURI: Frățilă (Dinamo București), Dridea I (Petrolul) - 2 din 11 m.
6 GOLURI: Stoicescu (C.S.M.S.), Casandra (Jiul), Știrlogea (Universitatea Cv.), Gane (St. roșu).

ETAPA DIN 2 IV 1967	FORMAȚIILE, NOTELE JUCĂTORILOR ȘI ARBITRILOR	FILMUL JOCULUI
PROGRESUL Oaidă (min. 2 și 20), Țarălungă (min. 29, 70)	4 (3) U.T.A.: Gornea 4 - Birău 5, Bacoș 6, Metcaș 5, Igna 6 - Jac 4, Chivu 5 - Șchiopu 4, Tr. Popescu 6, Țirlea 4, Axente 4 (min. 55: Moț 6). ARBITRU: Al. Alexe (Rm. Vilcea) 7.	Nici nu s-au „incălzit” bine tribunele și tabela de marcat a suferit o primă schimbare: Oaidă, liber, a rețut acest îngherit cu capul o centrare de la Țarălungă și a marcat. Arădenii, vizibil dezorientați, găsesc totuși resurse pentru a riposta și în două rânduri Șchiopu pierde ocazii mari de a trimite mingea în plasă. Treptat însă, inițiativa o preia Progresul, al cărui atac acționează în mișcare cu mingi jucate direct, desfășurând des apărarea (și așa nesigură și cu un postar neinspirat) a oaspeților. Astfel că în min. 29 scorul a devenit 3-0 (Oaidă din lovitură liberă de la circa 30 m. și Țarălungă cu concursul lui Gornea). La rețuare, aspectul jocului nu se schimbă: Progresul stăpânește terenul, atacând mai simplu și mai hotărât, pe cind U.T.A. se comportă din ce în ce mai slab. Înaintarea joacă fără orizont, iar apărarea se dovedește tot mai penetrabilă. De altfel, Țarălungă a și reușit să profite de stăbilitatea acestui compartiment, stabilind scorul final la 4-0.
U.T.A.	0	
C.S.M.S. Cuperman (min. 32), Vornicu (min. 81)	2 (1) Rapid: Răducanu 7 - Lupescu 7, Motroc 3, Dan 6, Grecavu 6 - Dinu 6, Jamaischi 7 - Năsturescu 6, Dumitriu 7, Neagu 6 (min. 69: Kraus 7), Codreanu 6. ARBITRU: Al. Toth (Oradea) 8.	Leșeni alasăază de la început poarta feroviarilor. Lupescul se „bate” cu tot sistemul defensiv rapidist. Gazdele confirmă rețuza excelentă făcută cu o săptămână în urma la Petroșeni. Rapid joacă prudent, poate prea prudent. În fața rămin pentru contraatacuri numai Dumitriu și Neagu. C.S.M.S. „caută” cu insistență golul și-l obține ca urmare a unui fault comis de Dan asupra lui Lupescul: Ștefănescu execută această lovitură, Lupescul respinge cu capul în picioarele lui Cuperman și acesta reia fuigeștor în poartă. Rețuza a II-a este extrem de disputată, palpitantă. Rapid „jese” la joc și egaleză prin Kraus. Localii își dau nouă conducerea prin Vornicu, în urma unei perioade de dominare, dar bucurăștenii nu „depun armele” și Lupescul aduce egalarea, cu două minute înainte de final.
RAPID Kraus (min. 75), Lupescu (min. 88)	2 (0)	
DINAMO Pitești Naghi (min. 35)	1 (1) Dinamo Pitești: Coman 7 - Badea 4, I. Popescu 7, Ilie Stelian 8, David 6 - Țircovnicu 7, Dobrin 7 - Radu 6, Eftimic 5 (min. 68: Pop), Naghi 7, Prepurgel 6. Farul: Uțu 7 - Georgescu 6, Tilvescu 7, Mareș 7, Pleșa 7 - Manolache 8, Koszka 8 - Zamfir 6 (min. 69: Antonescu), Tufan 8, Iancu 8, Kalló 8. ARBITRU: N. Mihăilescu (București) 6.	Victoria piteșteștilor a fost smulșă cu multă greutate în partida cu Farul, pentru aceasta pledind nu numai scorul minim și echilibrul valoric evident în teren, ci și ultimele 5 minute ale meciului în care oaspeții, dezlățuți, puseu egală. Și deși Iancu, Kalló, Manolache și Antonescu au tras pe rând la poartă, în min. 86 mingea s-a oprit totuși în apărarea dinamovistă ce păreau că alcătuiesc un zid inert în fața acestui atac debordant. Iar două minute mai târziu Manolache a șutat necrușător de la 14 metri. Coman a fost „bătuș”, dar bara s-a opus golului. Și astfel golul înscris de Naghi în minutul 35 (după ce tot el trimisese mingea de puțin peste poartă, printr-o spectaculoasă foarțecă pe spate în minutul 28 și C. Radu ratase în min. 26 o mare ocazie de la 6 metri) a decis soarta acestui meci aprig disputat.
FARUL	0	
JIUL Peronescu (min. 4, 75)	2 (1) Steaua: Haidu 8 - Sătmăreanu 7, Jenei 7, Hălmăgeanu 7, Chiru 5 - Negrea 6, D. Popescu 5 - Pantea 4 (min. 60: Șoo 5), Constantin 5, Voinea 4, S. Avram 6. ARBITRU: I. Ritter (Timișoara) 10.	Jocul a fost aproape total la discreția Jiului care a beneficiat, ca urmare a unei sale dominări teritoriale, de 13 lovituri de colț, față de una singură a oaspeților. Diferența de comportare dintre cele două echipe este și mai elocvent ilustrată de loviturile la poartă: 18-3. Echipa din Petroșeni s-a acomodat mai bine decât Steaua cu terenul noroios și a avut la mijlocul terenului 3 oameni (Crăciun, Sandu, Libardi) cu totul remarcabili. Cele două extreme, Martinovici și Peronescu (mai ales ultimul), au „zburdat” în vole, creând nenumărate faze de gol, ratate de Ionescu (min. 9), Peronescu (min. 12) Libardi (min. 15), Martinovici (min. 65). Jiul a mai avut o „bară” (Libardi min. 70). Steaua a realizat un singur atac periculos, în ultimul minut, cind Zamfir a plantat în piciorul lui Constantin, Peronescu a deschis scorul, reținut un balon respins de Haidu, și tot el l-a majorat (cu capul, la un corner executat de Martinovici).
STEAGUL ROȘU Gane (min. 30)	1 (1) Jiul: Zamfir 8 - Dan 7, Pop 8, Stocker 8, Mihai 8 - Crăciun 9, Sandu 9 - Martinovici 8, Libardi 9, Ionescu 6 (min. 65: Toia 8), Peronescu 9. Steagul Roșu: Adamache 9 - Ivăncescu 7, Alcu 7, Campo 9, Naghi 7 - Pescaru 8, Năftănăilă 9 - Necula 7, Gane 8, Goran 6, Györfi 7. Universitatea Cluj: Gaboras 8 - Marcu 8, Pexa 8, Anca 7, Cimpeanu (min. 12: Szoke 7) - A. Vasile 8, P. Emil 7 - Ivanșuc 5, Uifăleanu 6, Barbu 5, Szabo 6. ARBITRU: A. Bentu (București) 10.	Meiul a fost aproape total la discreția Jiului care a beneficiat, ca urmare a unei sale dominări teritoriale, de 13 lovituri de colț, față de una singură a oaspeților. Diferența de comportare dintre cele două echipe este și mai elocvent ilustrată de loviturile la poartă: 18-3. Echipa din Petroșeni s-a acomodat mai bine decât Steaua cu terenul noroios și a avut la mijlocul terenului 3 oameni (Crăciun, Sandu, Libardi) cu totul remarcabili. Cele două extreme, Martinovici și Peronescu (mai ales ultimul), au „zburdat” în vole, creând nenumărate faze de gol, ratate de Ionescu (min. 9), Peronescu (min. 12) Libardi (min. 15), Martinovici (min. 65). Jiul a mai avut o „bară” (Libardi min. 70). Steaua a realizat un singur atac periculos, în ultimul minut, cind Zamfir a plantat în piciorul lui Constantin, Peronescu a deschis scorul, reținut un balon respins de Haidu, și tot el l-a majorat (cu capul, la un corner executat de Martinovici).
„U” Cluj	0	
„U” Craiova Oblemenco (min. 57 din 11 m și 90), Bitlan (min. 72)	3 (0) Universitatea Craiova: Papuc 8 - Bitlan 7, Mincă 7, M. Marcel 8, Deliu 7 - Strimbeanu 9, Ivan 7 - Niță 5 (min. 68: Desclnicu 7), Știrlogea 7, Oblemenco 7, Cîrciumărescu 8. Politehnica: Popa 8 (min. 68: Vidac 6) - Bodrojan 6, Răcelescu 7, Lereter 8, Rotaru 7 - Mihăilă 6, Petrovici 7 - Cotormani 5, Regep 6, Surdan 7, Popanică 5. ARBITRU: Aurel Pop (Oradea) 9.	Vremea rea - ploale și lapoviță - a transformat terenul într-o adevărată mlaștină, ceea ce a redus la minimum înțura spectaculară a meciului, jucătorii fiind nevoiți să apeleze la ultimele resurse fizice. Mai incisivi, „stecari” au forțat deschiderea scorului, mijlocișii Pescaru și Năftănăilă fiind deopotrivă „căruiși”, creatori și realizatori. În min. 30 Necula a executat o lovitură liberă de pe partea dreaptă, puternic, cu efect și Gane a rețut de la 6 m. cu capul în plasă. După acest gol, valoarea jocului nu crește, puține faze de poartă desfășurându-se cu încetămintor, în rețuza a doua, clujcii vor egalarea și ies la atac. Marcu devine fundas ofensiv, mijlocișii joacă mai avansat și min. 63, 76 și 82 dau amoiul localilor cind V. Alexandru și Szoke ratează trei mari ocazii. Meciul ia sfârșit în favoarea gazdelor care în prlraa parte au știut să se miște mai bine pe un teren complet desfundat.
DINAMO București Nunweiler VI (min. 58)	1 (0) Universitatea Cluj: Gaboras 8 - Marcu 8, Pexa 8, Anca 7, Cimpeanu (min. 12: Szoke 7) - A. Vasile 8, P. Emil 7 - Ivanșuc 5, Uifăleanu 6, Barbu 5, Szabo 6. ARBITRU: A. Bentu (București) 10.	Setoase de victorie, cele două echipe studențești s-au angajat de la început într-o dispută aprinsă, din care a rezultat un spectacol sportiv agreabil. Timp de 45 de minute timișorenii rezistă cu brlo asalturilor gazdelor și contraatacă rapid și periculos. Cele mai bune situații de gol se ratează în minutele 23 (Știrlogea), 29 (Cîrciumărescu), 33 (Surdan), 44 (Știrlogea și Deliu).
PETROLUL	0	
DINAMO BUCUREȘTI Datcu 10 - Popa 8, Nunweiler III 8, Dinu 8, Stoicescu 6 - Gherghel 7, Oct. Popescu 8 - Nunweiler VI 6, Frățilă 8, Enc Daniel 7, Haidu 6	1 (0) Petrolul: M. Ionescu 9 - Pahontu 8, Dragnea 7, Florea 7, Mocanu 8 - Iuhasz 7 (Dincuță 6), Dragomir 7 - Roman 6, Dridea I 7, Badea 6, Dridea II 7. ARBITRU: Rusev G. Spasov (R.P. Bulgaria) 7.	Rețuza a II-a s-a ridicat la un nivel superior primei. Craiovenii continuă atacurile, dar pe punctul de a înșerie sint timișorenii: în min. 32 Surdan, singur în fața portarului Popuc, trimite peste poartă de la 9-10 metri: El va limita de două ori Cotormani, după ce tabela de marcat indica scorul de 2 la 6 în favoarea gazdelor. În min. 49 Petrovici reduce diferența. Prna tîrziu pentru a da speranța echipei sale la un meci egal, și totuși prea devreme pentru ea tabela de marcat să nu mai sufere o modificare: în min. 50 Strimbeanu face o cursă lungă și-l dă lui Oblemenco posibilitatea ideală de a stabili scorul final la 3-1.

CLASAMENTUL GENERAL	ACASA	IN DEPLASARE	CLASAMENTUL RETURULUI
1. RAPID (1)	18 9 5 4 31-17 23	11 7 3 1 24- 9 17	7 2 2 3 7- 8 6
2. Dinamo Buc. (3)	18 9 4 5 26-17 22	11 8 1 2 19- 6 17	7 1 3 3 7-11 5
3. Universitatea Cv. (4)	18 10 2 6 27-25 22	9 8 1 0 18- 7 17	9 2 1 6 9-18 5
4. Farul (2)	18 8 5 5 30-24 21	9 7 2 0 21- 6 16	9 1 3 5 9-18 5
5. Dinamo Pitești (6)	18 10 0 8 28-26 20	10 9 0 1 24-12 18	8 1 0 7 4-14 2
6. Steaua (5)	18 8 3 7 27-17 19	11 6 1 4 18-11 13	7 2 2 3 9- 6 6
7. Progresul (8)	18 8 3 7 20-19 19	11 7 1 3 15- 8 15	7 1 2 4 5-11 4
8. Jiul (9)	18 8 2 8 32-23 18	9 7 1 1 22- 5 15	9 1 1 7 10-18 3
9. Petrolul (7)	18 7 3 8 16-16 17	8 6 1 1 10- 2 13	10 1 2 7 6-14 4
10. St. roșu (10)	18 7 3 8 23-28 17	9 5 2 2 15- 8 12	9 2 1 6 8-20 5
11. Universitatea Cluj (11)	18 4 6 8 14-20 14	9 4 3 2 8- 5 11	9 0 3 6 6-15 3
12. U.T.A. (12)	18 3 8 7 17-27 14	9 1 6 2 10-10 8	9 2 2 5 7-17 6
13. Politehnica (13)	18 4 5 9 21-30 13	9 4 4 1 13- 9 12	9 0 1 8 8-21 1
14. C.S.M.S. (14)	18 4 5 9 21-44 13	9 4 3 2 16-17 11	9 0 2 7 5-27 2

Rezultatele jocurilor dintre echipele bucureștene le-am luat în considerare numai la întocmirea clasamentului „ocasă”.

DOAR DOUĂ VICTORII ÎN DEPLASARE ÎN 40 DE MECIURI

Este o realitate evidentă, care duminică a fost mai pregnantă ca oricând: ECHIPELE GAZDA AU AJUNS APROAPE DE NEINVINSI! Malipsindu-se, parcă, de la categoria A (procesul de influență e foarte posibil să se facă și invers) - în care, în etapa de duminică, s-a consemnat un singur meci egal și 6 victorii ale gazdelor, categoriile B și C au găzduit în etapa trecută același zdrobitor ascendent al gazdelor care în 40 de meciuri au fost învinse numai de două ori, Performerle: **Siderurgistul**, care a înțrecut pe Metalurgistul în Capitală (categoria B) și **Victoria Roman** care a dispus de Rapid Mizil pe terenul acesteia (categoria C, seria Est).

Deși a mai fost, pe ici pe colo, și cite un meci nul, sărăcia de victorii în deplasare ridică vechi dar, în continuare, acute probleme.

De ce sînt răsturnate - în mod simptic în returul campionatelor - în proporție atât de mare valorile pe terenurile unor echipe mediocre? Care sînt explicațiile?

Jocul „tare” al gazdelor? Timorarea echipelor oaspete? Lipsa de curaj a arbitrilor? Un concurs al acestor trei împrejurări - factori?

Nu putem în nici un caz crede în metamorfozări, peste noapte, - de cite o etapă - în urma cărora echipe foarte slabe să ajungă superioare echipelor fruntașe.

Experimentatul Baboie a fost excelent marcat de către linărul jucător gălățean Pac, care l-a anihilat complet. (Fază din meciul Metalurgistul București - Siderurgistul (0-2).

Foto: N. AUREL

Siderurgistul și-a adus aminte de victoria asupra... Rapidului

METALURGISTUL BUCUREȘTI - SIDERURGISTUL 0-2 (0-1)

Ne amintim cu toții. Acum un an, tot în primăvară, Siderurgistul a realizat marea „bombă” a ediției trecute a campionatului categoriei A: victoria asupra Rapidului (pretendent la titlu) la București.

Duminică trecută, analogie aproximativă de situație, dar cu o treaptă mai jos. În categoria B, Metalurgistul București, aspirantă la primul loc în seria I, este învinsă FĂRĂ DREPT DE APEL, tot pe teren propriu, de același Siderurgistul. (Cu deosebire că, de data aceasta, echipa gălățeană este angajată în sprintul pentru locul 1 - loc care înscamnă promovarea în A - și nu în cel pentru locul 12 - care anul trecut însemna salvarea, rămînerea în categoria A.)

Mai presus de rezultat - valoros prin prisma... clasamentului (Siderurgistul a trecut pe primul loc), prin faptul că a fost obținut în deplasare și mai stes, pentru că echipa învinsă, Metalurgistul București, este un „11” de valoare, în care alături de jucători cu vechi stat de serviciu în „A” (Florin, Voinea, Baboie) evoluează tineri de valoare ca Pantelimon, Cojocaru, Viciu etc. - se cuvine remarcată maniera de joc a gălățenilor. Sobru (cu o excelentă colaborare între comporimente, cu TRECERE ORGANIZATE din apărare în atac și invers, cu permanente tendințe ofensive, chiar și în momentele de dominare ale adversarilor, și care „scăpărau” ca o scinteie”, se conturau și deveneau în cele din urmă extrem de periculoase) jocul echipei gălățene a produs o frumoasă impresie spectatorilor. Celor citeva sute de spectatori care au înfrunțat ploaia și drumul lung (terenul Gloria, prin redusa sa capacitate, nu se pare impropriu pentru meciuri importante de categoria B) pentru a asista la desfășurarea unui joc-derbi.

În concluzie, Siderurgistul ne-a oferit duminică o măsură a realelor sale posibilități care o anunță drept o serioasă pretendentă la locul 1 în serie. Important este însă ca gălățenii să-și păstreze în continuare actuala direcție a buselei...

METALURGISTUL: Petre - Marin, Tudor, Cojocaru, Viciu - Mateescu, Florin - Chiru (min. 63 - Dobre), Voinea, Pantelimon, Baboie.

SIDERURGISTUL: Enache - Pac, Costache, Volcu, Dima - Ioniță, Lehăduș - Bretan, Cojocaru, Adam, Stătescu. Au marcat: Cojocaru (min. 12) și Ioniță (min. 72). A arbitrat bine M. Ispas (Medias).

M. POP

Băcăuanii ar fi meritat victoria

OLTUL RM. VILCEA - DINAMO BACAU 0-0

Stadionul 1 Mai din Rm. Vilcea a găzduit partida dintre ocupanta locului 13, Oltul, și lidera clasamentului, Dinamo Bacău. Jocul a început într-o notă de mare prudență a celor două echipe. În primele 10 minute nu se înregistrează nici o acțiune dinamică, echipele consacrand timpul unui stadiu reciproc de tatonare. Arbitrul E. Martin caută și reușește să-și impună o deplină autoritate printre jucătorii celor două formații. După ce, în min. 4, îl cheamă la ordine pe Păculete, în min. 9 este rîndul lui Ghiță să fie avertizat pentru proteste. De prin minutul 15, dinamoviștii pun stăpînire pe joc. Băcăuanii desfășoară un fotbal de calitate, cum rar se vede în categoria B. Elevii antrenorului Teșcă își construiesc acțiunile print-o frumoasă „broderie” de pase, aleară continuu, execută rapide și derutante schimburi de lozuri, se demarca inteligent, primind mingea în cele mai favorabile poziții. Forma foarte bună a portarului Vișan, precum și pripăala de care oaspeții au dat dovadă în unele fraze de atac, au făcut ca tabela de maraj să nu se modifice în favoarea băcăuanilor.

A reținut atenția în mod deosebit tînărul jucător băcăuan Dombrovski fotbalist de real talent. El a stat „înfrupt” în dispozitivul de apărare al localnicilor ca o suliță. Bine clădit fiziceste, cu un dribling derutant și un șut puternic (e drept nu tocmai bine reglat) Dombrovski a fost „spalma” gazdelor - jucătorii și spectatori.

După pauză, fotbalistii de la Oltul „aruncă” în 20 de minute toate resursele fizice de care dispun dar fără vreun rezultat concret.

În ultima parte a jocului, fazele se succed la poartă gazdelor dar Dombrovski, rugiubei și Dușan ratează pe rînd ocazii deosebit de favorabile. După aspectul general al jocului, rezultatul de egalitate nedreptățește pe oaspeții care au dominat meciul sub toate aspectele.

OLTUL: Vișan - Motrescu, Păculete, Roma, Zărenghea - Brau, Filimon - Tăbircă (min. 83 - Sirbu), Fătu, Udrea, Tîfrel.

DINAMO BACĂU: Ghiță - Kiss, Panait, Vătafu, Bascacov - Dușan, Nedeleu - Rednic, Ruginbu, Dombrovski, Comanescu.

Bun arbitrajul lui E. Martin (București).

DUMITRU VIȘAN
correspondent

Băimărenii au abordat meciul cu ușurință...

MINERUL BAIA MARE - C.S.M. REȘIȚA 2-1 (1-0)

Echipea reșițeană a dat duminică o replică dirză băimărenilor, arătînd pe tot parcursul meciului că este demnă de locul fruntaș pe care-l ocupă în seria a doua a cat. B.

Fără de localnici avem anumite rezerve. După acel 4-0 realizat în fața Petrolului în Cupa României, jucătorii de la Minerul au intrat pe teren încrezuți, abordînd meciul cu reprobabilă ușurință. Este, credem, principialul motiv pentru care au avut atîtea dificultăți de-a lungul partidei pe care au terminat-o cu multe emoții.

Iată, din filmul jocului, secvențele de tensiune: min. 5: șut al lui Sasu în bară, mingea revine la Snaoovschi, care înscrie: 1-0; min. 9: Vaida face henț în careu, dar reșițeanul Arnoțchi ratează; min. 28: băimăreanul Drăgan ratează de la 7 m. o mare ocazie; min. 34: șut în bară al lui Arnoțchi; min. 50: Kafka egalează; min. 57: Moritz plonjează în picioarele lui Kafka, salvînd un gol „gata făcut” al reșițenilor; min. 64: Sasu execută magistral o lovitură liberă stabilînd scorul partidei: 2-1 pentru Minerul.

MINERUL BAIA MARE: Bal (min. 55-Moritz) - Vaida, Bonca, Uivar, Czako - Cromeli, Cosma - Drăgan (min. 65-Miculas), Snaoovschi, Sasu, Silaghi (min. 65-Drăgan).

C.S.M. REȘIȚA: Budai - Talpai, Osan, Pirvan, Niculescu - Cutuș, Foale - Mloc, Arnoțchi, Nestorovic, Spălățelu (min. 46-Kafka).

A arbitrat foarte bine V. Dumitrescu (București).

LUDOVIC CHIRA
correspondent

CATEGORIA C

REZULTATELE ETAPEI

SERIA VEST

SERIA EST

Ancora Galați - Foresta Fălticeni 2-0 (1-0); Fl. roșie Tecuci - Unirea Focșani 1-1 (1-0); Gloria Birlad - Minodrad Vatra Dornei 2-0 (0-0); Rapid Mizil - Victoria Roman 0-1 (0-0); Metalul Buzău - Textila Buzău 3-2 (1-0); Metalul Rădăuți - Petrolul Molnești 2-1 (1-1); Locomotiva Iași - Gloria C.F.R. Galați 2-0 (0-0).

SERIA SUD

Stuful Tulcea - S.N. Oltenița 2-0 (0-0); Rapid C.F. București - Portul Constanța 1-1 (0-1); Electrica Constanța - Progresul Corabia 1-0 (0-0); Muscelul Cimpulung - Metalul Tirgoviște 0-0; Oltul Sf. Gheorghe - Fl. roșie București 4-1 (1-1); I.M.U. Medgidia - Electrica Fieni 3-0 (0-0); Dunărea Giurgiu - C.F.R. Roșiori 2-0 (2-0).

SERIA NORD

Victoria Reghin - Chimica Tirnăveni 1-0 (1-0); Metalul Coșca Mică - Soda Ocna Mureș 1-1 (0-0); Medicina Cluj - Falanța Sighișoara 2-1 (1-0); Olimpia Oradea - Minerul Baia Sprie 3-0 (2-0); Metalul Aiud - Ariesul Turda 1-0 (1-0); Minerul Bihor - Steaua roșie Salonta 4-0 (2-0); Sătmăreana - Recolta Carei 3-1 (2-1).

Echilibru perfect

RAPID C. F. BUCUREȘTI - PORTUL CONSTANȚA 1-1 (0-1)

Avînd de confirmat un prestigiu și mai ales de apărat poziția de lider, Portul Constanța a abordat în consecință partida cu Rapid C.F. București, la rîndul, la fel de interesată de această înfrîntare în virtutea locului periferic din clasament. Dacă se anticipa o luptă dirză, previziune de altfel demonstrată de desfășurarea meciului, riscurile unei anumite note de duritate, înțezărite la un moment dat, au fost reduse la intervențiile pline de tact ale arbitrilor Grigore Birsan.

Pe fundalul unei dispute echilibrate, în care toate compartimentele au fost în mod egal solitate și chiar aduse uneori la același număr prin contribuții succesive „de suplînire”, s-a impus jocul superior al atacantului constănean cu numărul 8, Tanase. Prin plasament, viteză de reacție, intuiție și tehnică sigură, acesta și-a adus un aport hotărîtor la „semi-sucesul” (s-a cîștigat un punct) echipei sale. Nu întîmplător, experimentatul portar Cosma, în momentele grele de la poartă sa, își sfătua apărătorii, pe un ton cel puțin imperativ: „Atenție la „optari”, ei face jocul!”. Și cum celui mai valoros om al bucu-reștenilor, fundașului central Miloș, îi era uneori peste putință să se împartă între Tanase și celălalt înaintaș central, temutul Moroianu, am înțeles cu ușurință grîile lui Cosma. De altfel, golul cu care oaspeții au condus o bună parte din timp, a fost creația celor doi înaintași centrali, extremul Butuc executînd formalitatea împingerii balonului în poarta goală.

Echilibrul de forțe existent s-a concretizat și pe tabela de marajă abia la începutul reprizei secunde, cînd golgeterul Rapidului C.F., Mehedinteanu, și-a onorat reputația, înscriind primul dintr-un splendid șut din vole golul echipei sale, care a făcut o mare risipă de eforturi pentru egalare.

Prin marja chetătuială de energie, fotbalistii celor două echipe au compensat unele compromisuri de joc impuse de miza mare ca și de terenul alunecos.

RAPID C.F.: Cosma - Penu, Miloș, Radu, Dinu - Gherghina, Voica - Bereckmery (Manea), Andreescu, Mehedinteanu, Bogdan.

ca, Hulă (Dan) - Stelea, Sîndimbreanu - Butuc, Moroianu, Tanase, Mănescu. Foarte bun arbitrajul lui Gr. Birsan (Galați).

PORTUL CONSTANȚA: Pițuru - Danciu, Melenco, Stol-

ION CUPEN
correspondent

Mehedinteanu, autorul golului echipei Rapid C. F., în luptă cu portarul constănean Pițuru. Fază din meciul Rapid C.F. - Portul Constanța (1-1). Foto: N. TOKACEK

REZULTATE... CLASAMENTE...

SERIA I

Oțelul Galați-Dinamo Vict. 0-0
Metalurgistul-Siderurgistul 0-2 (0-1)
Metrom Brașov-Ceahlăul 4-0 (1-0)
Oltul Rm.V.-Dinamo Bacău 0-0
Chimia Sv.-C.F.R. Pașcani 3-0 (1-0)
Progresul Br.-Potona 2-1 (0-1)

CLASAMENT

1. Siderurgistul 15 8 4 3 22-12 20
2. Dinamo Bacău 15 7 5 3 22-11 19
3. Chimia Suceava 15 7 5 3 13- 9 19
4. Din. Vict. Buc. 15 6 6 3 24-13 18
5. Politeh. Buc. 14 7 2 5 24-16 16
6. C.F.R. Pașcani 15 6 4 5 21-17 16

7. Metalur. Buc. 15 6 2 7 19-18 14
8. Metrom Bv. 15 3 7 5 15-16 13
9. Oțelul Galați 15 4 5 6 9-13 13
10. Poiana Cimpina 15 5 2 8 17-15 12
11. Prog. Brăila 15 4 4 7 13-20 12
12. Ceahlăul P. N. 15 4 4 7 17-25 12
13. Flacăra Moreni 14 6 0 8 12-24 12
14. Oltul Rm. Vilcea 13 4 4 7 11-28 12

SERIA A II-A

Vagonul Arad-Clujeana 5-0 (4-0)
ASA Tg. Mureș-A.S. Cugir 1-0 (0-0)
C.F.R. Tim.-C.F.R. Arad 2-0 (2-0)
Minerul B.M.-CSM Reșița 2-1 (1-0)
Ind. Sărmel-Gaz metan 1-1 (1-1)
Unirea Dej-Crișul Oradea 2-2 (2-1)

CLASAMENT

1. A.S.A. Tg. M. 15 11 1 3 29- 8 23
2. Minerul B. M. 15 10 2 3 28-15 22
3. Vagonul Arad 15 9 1 5 38-14 19
4. C.S.M. Reșița 15 9 0 6 28-19 18
5. C.F.R. Tim. 15 7 4 4 23-16 18
6. A. S. Cugir 15 7 3 5 28-23 17
7. Crișul Oradea 15 7 1 7 30-16 15
8. Ind. S. C. T. 15 5 4 6 16-21 14
9. Clujeana 15 5 4 6 15-22 14
10. Min. Lupeni 14 5 2 7 17-29 12
11. C.S.M. Sibiu 14 5 1 8 23-26 11
12. Gaz metan 15 4 3 8 17-32 11
13. C.F.R. Arad 15 3 2 10 11-27 8
14. Unirea Dej 15 2 2 11 14-49 6

FIGURI DE MARI FOTBALISTI

Lev IAȘIN

Un mare cineast spunea undeva: „Dacă legenda devine realitate, folosim legenda”. Aserțiunea ar putea figura ca motto pentru portretul lui Lev Iașin, considerat drept cel mai mare portar al fotbalului modern. Pentru că „uriasul” sau „magicianul” Lev, cum i se mai spune jucătorului sovietic, a intrat în legenda fotbalului, fiind încă în activitate. Și ce dovadă mai elocventă a celebrității am putea găsi?

Cine nu-și aduce aminte de World Cup 1966? După ce Iașin a contribuit decisiv la calificarea echipei U.R.S.S. în semifinalele competiției (cea mai bună performanță sovietică în această întrecere), a sosit ziua meciului cu R.F.G. Dispută diră, echilibrată, o totală angajare pentru obținerea dreptului de a juca în finala C.M. Și, la un atac vehement al vest-germanilor, masivul Uwe Seeler, „scuturându-se” de adversari în stilul său caracteristic, pătrunde cu mingea în careul mic. Toată lumea vedea deja mingea în gol, când Uwe nu țintă. Toată lumea, numai Iașin nu, pentru că un salt de lev (numele său nu este o simplă coincidență, ci un simbol!) și mingea a fost blocată! Saltul foarte riscant l-a dezechilibrat pe Seeler care, în cădere, l-a lovit pe portarul sovietic. O secundă, două, Iașin a rămas la pământ, ca apoi, sculându-se anevoios, să nu uite totuși să-l ajute și pe Uwe să se ridice și să-l bată, încurajator și prietenos, pe umăr. Un gest simplu, dar exprimând fidel deplina sportivitate a acestui mare jucător. Și aclamațiile publicului au izbucnit atunci spontan, ca și gestul în sine, răș; „And deopotrivă atât

spectaculozitatea fazei, cât și fair-play-ul. Era exteriorizarea aceluiași sentiment care a însoțit lacrimile amare ale lui Iașin din finalul ultimului meci, cu Portugalia. („Nu vom mai revădea niciodată, în campionatul mondial, pe cel mai mare portar al fotbalului modern. Clasa sa, siguranța și autoritatea sa meritau, cu prisosință, o finală” — scria revista „Miroir du Football”).

World Cup 1966 a constituit, pentru marele sportiv „cintecul de lebdă” al activității sale fotbalistice.

Aceasta este legenda-realitate despre Lev Iașin, cel care la 37 de ani (s-a născut la 22 octombrie 1929 la Moscova) domina încă cu autoritate careul. Primul superlativ care i-a însoțit cariera prodigioasă (a debutat la clubul moscovit Dinamo, unde joacă de două decenii), a fost referitor la talie: cel mai înalt portar (1,84 m și 82 kg). Foarte curând suplețea sa neobișnuită pentru o asemenea masivitate, priza extraordinară la balon, un excelent sens al anticipației și prezența sa în poartă a început să-i „inghețe” pe atacanți. Superlativul a început atunci să aibă drept punct de referință talentul, sobrietatea, imensa sa dragoste pentru sport, pentru fotbal (memoria peliculei a înregistrat cu fidelitate magistrala partidă făcută de Iașin în poarta echipei Continentului, contra Angliei în 1963, iar în 1966, la 37 de ani, el a fost decretat cel mai bun portar al anului!).

Lev Iașin, cel care a apărut poarta echipei U.R.S.S. de 81 de ori, rămâne pentru iubitorii sportului cu balonul rotund „cel mai mare portar al tuturor timpurilor”.

DE TOATE, DE PRETUTINDENI...

Musafir nepoftit

Din când în când la meciurile de fotbal se înregistrează și spectatori neobișnuiți. Ca în partida Millwall-Tottenham, disputată pe terenul primei echipe. Un cîine a pătruns pe teren, amestecându-se printre jucători. Natural, jocul a fost întrerupt și abia după câteva minute a reușit jucătorul Gilchrist să-l convingă pe musafirul nepoftit să lase meciul să continue.

CUVINTE INCRUCISATE

ORIZONTAL: 1) Sătămăreanu, Volnea, Constantin... — Orașul studenților invingători cu 1-0 în etapa a XVI-a. 2) Sindonul din Craiova și cel din Brașov. 3) Titlu acordat unor sportivi — A inseria două goluri ale timișorenților în meciul cu pitesteanii. 4) 23% fotbal — Răsunetul victoriei noastre de la Paris — A dispune, tactic, echipa în teren. 5) Brădat — A se odihni — Careuri. 6) Jucător la „Clujeana” — Vapor. 7) Subtil, fin — Oltul sau Crișul — La revădere. 8) Titlul lui Ramsey — Reclamat, cu insistență, mingea — Tipograf scoțian, inventatorul stereotipiei. 9) Ion Ionescu — Portar rapidist. 10) „...doi” — Cui — Jucător urugvayan din recentul meci cu „dimplici” negri. 11) Se pregătește intens pentru returul cu România din lună — Nume feminin. 12) Fundaș pitestean pe lista celor ce au înscris în etapa a XVI-a — Emil Petru — Tras pe extreme! 13) A fost pasată între Politehnica și CSMS... — Mijlocaj al Jiului.

Riscurile meseriei...

Grea-i meseria de fotograf, cîte odată i-lasă-l pe Antonio Capela din Lisabona într-o probă de... încercare; fugărit de un polițist „narmat cu un baston de cauciuc, pentru că a pătruns pe teren ca să fotografieze pe jucătorii meciului Sporting-Vittoria. Capela s-a dovedit în această împrejurare destul de lute de picior. Altfel...

DE TOATE, DE PRETUTINDENI...

Star!...

S-ar părea că cel doi jucători din fotografie au renunțat la mingea și iau startul într-o probă de alergare, judecînd după poziția lor simțită. În realitate, ei „sterizează” în urma unei ciocniri în lupta pentru balon. Obiectivul unui fotograf inspirat l-a „prins” în această poziție puțin obișnuită, în cursul unei partide între selecțiile irlandeză și israeliană.

ÎN PLINĂ EFERVESCENTĂ

Ivănescu în partida cu Politehnica. 13) A împiedica să joace balonul — A semnat două din golurile pitesteanilor în meciul cu CSMS —

Pretendenți la categoria A.

Cuvinte mai puțin cunoscute: GED, FNN.

G. CORJOS

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
12													
13													

MĂ NUMESC "EUSEBIO" (VI)

Colegii de echipă aproape că m-au sufocat cu îmbrățișările lor. Golul acesta putea să ne deschidă calea spre... culmea culmilor.

Era însă scris să nu-i învingem pe urugvayeni pe terenul lor. La aceasta a contribuit într-o oarecare măsură și arbitrul, A fluierat un fault imaginar în careul de 16 m., a dictat o lovitură de la 11 m. Adversarii au transformat, astfel că victoria Penarolului era asigurată.

Se părea că devenisem jucător de bază în prima echipă a Benficăi, sprijinul ei în momentele dificile. Visam să devin internațional, să ating cele mai înalte culmi pe care și le dorește un sportiv. Nu trebuia însă să mă pripesc. Eram încă foarte tânăr și abia acum eram în pragul carierei. Cînd am fost chemat la antrenamentele echipei naționale, mi-am dat seama și mai mult de importanța pe care trebuie s-o acord pregătirii mele. Niciodată însă nu-mi plăcea să-mi fac planuri. De altfel, selecționerul Fernando Peyroto mai chemase și alți jucători la antrenamentul comun, în urma cărora să fie alcătuit lotul definitiv care avea să întilnească în meci retur echipa Luxemburgului, în cadrul calificărilor pentru turneul final al campionatului mondial.

„CATASTROFA” DE LA LUXEMBURG

În ziua în care trebuia să fie anunțată echipa națională, am fost cuprins de cele mai diferite gânduri și sentimente. Aveam unele rețineri, însă în același timp și speranțe. Și nu inutile. Numele meu era pe listă. Eram în culmea fericirii.

Cu toate că mai jucasem în străinătate și deci probabilitatea de a fi influențat de mediul ambiant era mică, totuși aveam unele temeri, acum cînd eram debutant în echipa reprezentativă.

Această partidă care se disputa în deplasare trebuia să constituie pentru noi o simplă formalitate, mai ales că la Lisabona invinsesem Luxemburgul cu 6-0.

În timp ce mă echipam, am căutat să-mi stăpînesc nervozitatea pe deplin justificată, care mă cuprinsese. Am ascultat ultimele indicații pe care ni le-a dat Fernando Peyroto și am ieșit din cabină. Cînd am pătruns pe teren, am fost întîmpinați cu aplauze puternice. În tribunele „Stadionului municipal” din Luxemburg se aflau circa 6.000 de spectatori care ne-au primit cu multă simpatie. Publicul, la fel ca și ziaristii, antrenorii și jucătorii echipei gazdă erau convinși că meciul se va termina nedecis, așa cum au recunoscut mai tîrziu.

Intrat pe teren, doream să începă cit mai repede jocul. Abia după lovitura de începere, mă puteam considera internațional.

Timpul era splendid, iar terenul de joc se prezenta în bune condițiuni. Arbitrul, un german, a chemat la el pe căpitanii ambelor echipe: pe Aguas de la noi și pe Schneider, interul stînga al gazdelor. A urmat schimbul de fanioane, tragerea la sorți, pe scurt ceremonialul cunoscut.

Ne-am așezat în fața tribunei oficiale. Au fost intonate imnurile ambelor țări, urmate de ropote de aplauze. Ne-am ocupat repede locurile pe gazonul verde și am așteptat fluierul arbitrului.

Facem sărituri ușoare pe loc, pentru a ne încălzi. Timpul trecea. Portughezii erau în pasă rea fiindcă nu puteau să înscris, nu jucau așa cum ar fi trebuit, cu alte cuvinte „nu le mergea jocul”. În ultimele minute ale reprizei, interul echipei gazdă, Schmidt, l-a făcut mat pe Costa Pereira, înscrisînd primul gol. Ca să fiu sincer, cînd ne îndreptam la pauză spre cabine, eram convinși că în repriza secundă situația se va schimba.

Cu aceste gânduri am ieșit din nou pe teren. Ghinionul însă se ținea scai de noi, așa că în scurt timp gazdele conduceau cu 3-0.

Abia cu 8 minute înainte de sfîrșitul partidei am înscris primul gol. Am intrat în posesia mingii, am sprintat paralel cu linia de tușă, apoi am pătruns în

centrul terenului, cîteva driblinguri și cu un șut bombă l-am surprins pe portarul luxemburghez.

Golul, primul pe care l-am marcat purtînd tricoul echipei naționale, a mai schimbat atmosfera în cadrul echipei. Apoi adversarii au mai înscris o dată, astfel că al doilea gol al nostru, realizat de Yauka în ultimul minut de joc, a consemnat rezultatul final 4-2 în favoarea gazdelor. După cum a recunoscut mai tîrziu presa locală, a fost „cea mai frumoasă zi a fotbalului luxemburghez”.

Debutul meu în reprezentativă s-a desfășurat sub semnul unei tristeți. Pierduserăm, iar evoluția mea, cu toate că înscrisesem un gol, a fost destul de modestă. Acest lucru însă nu mi-a diminuat bucuria pentru faptul că am îmbrăcat prima oară tricoul reprezentativei.

GLORIE ȘI DECADENȚA...

Odată cu terminarea sezonului începeau și transferările jucătorilor. Unele senzaționale, care țineau în cordată atenția opiniei publice, altele care treceau neobservate.

Ele erau urmate de diferite știri din ziare, cancanuri, satisfăcînd curiozitatea suporterilor diferitelor cluburi, care la acest sfîrșit de sezon „înghițeau” orice noutate fotbalistică.

Pentru unii fotbaliști, sfîrșitul sezonului aducea de multe ori clipe dramatice. Pentru mulți, însemna spulberarea tuturor viselor, deoarece cluburile unde ar fi dorit să cunoască triumful i-au trecut pe lista celor de care se dispensează, fără să le fi dat posibilitatea să arate tot ce știu. Și astfel, de cluburi de primul rang ajungeau la cluburi de mîna a doua, unde lua sfîrșit orice carieră, orice vis.

Aceste cazuri m-au impresionat întotdeauna. Sufeream pentru faptul că o serie de fotbaliști, în plină glorie, pregătiți pentru a cunoaște triumful, erau trecuți mai tîrziu la rezerve, pentru ca apoi să dispară.

IN JURUL BALONULUI ROTUND

ALGERIA, PRIMA CALIFICATA IN CUPA AFRICII

Ciştigând trei din cele patru meciuri pe care le avea de disputat în grupa a II-a a Cupei Africii intertări, Algeria este virtual calificată pentru turneul final. A dispus de rind de Mali cu 3-0 și 1-0 și cu 2-1 de Volta Superioară și mai are de jucat acasă returul cu aceasta din urmă.

Alte rezultate: Senegal-Guineea 4-1, Guineea-Senegal 3-0 (grupa I), Mali-Volta Superioară 1-0 (grupa II), Nigeria-Coasta de Fildeș 0-0 (grupa III), Libia-R.A.U. (grupa IV), Tunisia-Camerun 4-0, Tunisia-Congo Brazzaville 1-1, Camerun-Congo Brazzaville 1-1 (grupa V), Congo Kinshasa-Sudan 3-2, Tanzania-Insulele Mauriciu 1-1 și 1-0 (grupa VI).

APROAPE 2 MILIOANE DE SPECTATORI

În cele 59 de meciuri disputate pînă acum în actuala ediție a Cupei campionilor europeni s-au înregistrat:

• 33 victorii acasă și 7 meciuri nule, 16 victorii în deplasare, 3 pe terenuri neutre.

• 300 de goluri (golgeteri: Van Himst — Anderlecht și Plepenburg — Vorwaerts cu cite 6).

• 1.928.000 spectatori, ceea ce înseamnă o medie de 32.000 de joc, 869.000 au asistat în primul tur (34 jocuri), 619.000 în optimi (17 meciuri), și 440.000 în sferturi (8 jocuri).

• 468.000 au asistat numai la jocurile lui Inter!

FOTBALUL LA... TRIBUNAL

Pentru că a semnat un contract și a plecat în S.U.A., jucătorul olandez Theo Lazeroms a fost dat în judecată de clubul său Sparta Rotterdam. Și tribunalul a dat o sentință severă: Lazeroms va trebui să plătească o amendă pentru fiecare meci în care Sparta va juca fără el și pentru fiecare antrenament de la care va lipsi. În cazul cînd nu-și va achita amenzile, el riscă să fie condamnat la închisoare. Lazeroms însă, a și plecat la Pittsburgh, unde joacă la Clubul Phantoms. Va fi rău de el cînd se va întoarce în Olanda...

CU DOI ARBITRI DE CENTRU!

Actualmente, englezii experimentează arbitrajul cu doi conducători de joc. O primă încercare a fost făcută cu prilejul unui meci între o echipă militară și una alcătuită din funcționari ai ligii amatoare londoneze. La joc au asistat Sir Stanley Rous și fostul arbitru internațional Ken Aston. Amindoi au fost cuceriiți de această experiență.

DE LA UN CAMPIONAT LA ALTUL

Portugalia

De ce echipele „cad” în finalul meciurilor?

Intreruperea, pentru o săptămână, a campionatului — cauzată de disputarea meciului amical Italia-Portugalia la Roma — a fost folosită de specialiști pentru o scurtă, dar atentă trecere în revistă a principalelor probleme ridicate de competiție. Majoritatea a fost de acord că în fotbalul portughez se constată un fenomen îngrijorător în privința pregătirii fizice a echipei. Acestea au o bună finită timp de 60-70 de minute fie în jocurile de campionat, fie în cele internaționale, dar în final se prăbușesc, iar rezultatele le devin defavorabile. (Benfica la Leipzig, Setubal la Dublin, naționala B la Charleroi). Pentru ce acest faliment în ultimele minute ale jocurilor? Ce se întâmplă cu pregătirea fizică a fotbalistilor portughezi? La aceste întrebări puse de ziarul de specialitate „A Bola”, antrenorul Mario Wilson, omul care a făcut din Académica din Coimbra revelația actualului campionat, a „pus degetul pe rană”, spunînd printre altele:

„Este un fapt recunoscut că astăzi echipele noastre joacă cu mai

puțină viteză și că ele se odihnesc mai mult în cursul meciului, poate pentru a interpreta mai bine fotbalul modern. De aceea este de neînțeles căderea din finalul partidelor, cînd ele ar trebui, dimpotrivă, să reziste. Este însă ceva care nu merge și acest lucru este pregătirea fizică. În acest domeniu, cuvîntul îl au oamenii specializați. Eu nu concep fotbal fără gimnastică, predată de profesori care să colaboreze cu tehnicianul în așa fel încît să dea fiecărei echipe pregătirea cea mai bună, adaptată la exigențele specifice fotbalului și jucătorului. În fotbalul nostru însă, lipsesc asemenea oameni”.

Anglia

Să se modifice și regula loviturii de la 11 m!

Cursa pentru primul loc continuă într-un ritm pasionant. Manchester United a trecut cu bine „hopul” de la Liverpool, dar după un joc fără strălucire. Liderul, ca și Liverpool, a făcut o apărare cu extremă prudență, ceea ce împreună cu rezultatul alb (0-0) a nemulțumit pe mulți din cei 54.000 de spectatori. Ciştigînd în deplasare (2-0 cu Sheffield Wednesday), Nottingham s-a apropiat amenință-

tor de cei doi frunțași și a început să sperie chiar la primul loc. De notat că directorul tehnic al acestei echipe este J. Carey, una din fostele mari glorii ale lui... Manchester Utd.!

Un alt meci însă a atras atenția prin incidentele pe care le-a ocazionat: Chelsea — Newcastle 2-1. Spectatorii au aruncat pe teren cu diferite obiecte (poliști au operat două arestări), iar jucătorii echipei gazdă au bruscat arbitrul, care printr-o decizie a generat aceste incidente. El a repetat un 11 m, apărut de o manieră senzațională de portarul Bonetti (Chelsea), pe motiv că acesta s-ar fi mișcat înainte de executarea loviturii de pedeapsă. Faptul a fost comentat de presă și sub un alt aspect: acela al modificării articolului 14 din regulamentul, care stabilește condițiile de executare a loviturii de la 11 m. Mai ales că o decizie ca aceea de mai sus provoacă des incidente.

Ungaria

Antrenorul federal are motive de satisfacție

Cu toate că majoritatea jucătorilor echipelor frunțase au revenit spre sfîrșitul săptămîinii de

peste holare (selecționata Budapestei cu 9 jucători de la Ferencvaros și 5 de la Vasas din Algeria, Ujpest din Iugoslavia), totuși aceste echipe au jucat bine în campionat și au înscris 11 din cele 31 de goluri (o adevărată ploaie...) care au caracterizat duminica fotbalistică. De altfel, aproape toate echipele s-au prezentat într-o formă bună, spre satisfacția antrenorului echipei naționale Illovzski.

Dintre rezultate se cuvine menționa meciul (2-2) dintre Honved (antrenor Bozsik) și M.T.K. (antrenor Hidegkuti), precum și victoria la scor reușită de echipa lui Lajos Baroti, Ujpest. Aceasta joacă din ce în ce mai bine, și după succesul de la Sarajevo (2-1) din cadrul Cupei Europei Centrale, a realizat un 6-1 în campionat, în dauna lui Szombathely, menținîndu-se astfel în apropierea liderului, Ferencvaros, neînving în cele patru etape.

Austria

Polemică în... familie

Campionatul austriac a fost întrerupt pentru a se face loc unui tradițional turneu internațional la care au luat parte Rapid Viena, F. C. Austria, Borussia Dortmund și Slovan Bratislava. Jocul dintre Rapid și Borussia Dortmund a fost așteptat cu deosebită nerăbdare datorită unei polemici născute recent între antrenorul Merkel (în prezent în R. F. a Germaniei) și conducătorii fotbalului austriac. Totul a pornit de la o declarație a lui Merkel făcută televiziunii austriece: „Fotbalul austriac este în prezent destul de sărac. Am asistat la un meci de campionat între Rapid și Kapfenberg. M-am plictisit foarte mult. Nici un jucător austriac n-ar putea să-și păstreze locul în vreo echipă germană din prima divizie”.

Aceste aprecieri ale lui Merkel, el însuși austriac de origine și fost membru al clubului Rapid, au fost considerate drept insulte și au provocat replici prompte. J. Walter, conducător al clubului F. C. Austria, a remarcat că și în Italia sau în fotbalul vest-german și pretutindeni în lume sînt jocuri slabe. El a fost confirmat chiar de Borussia, care a făcut un joc mediocru...

Iugoslavia

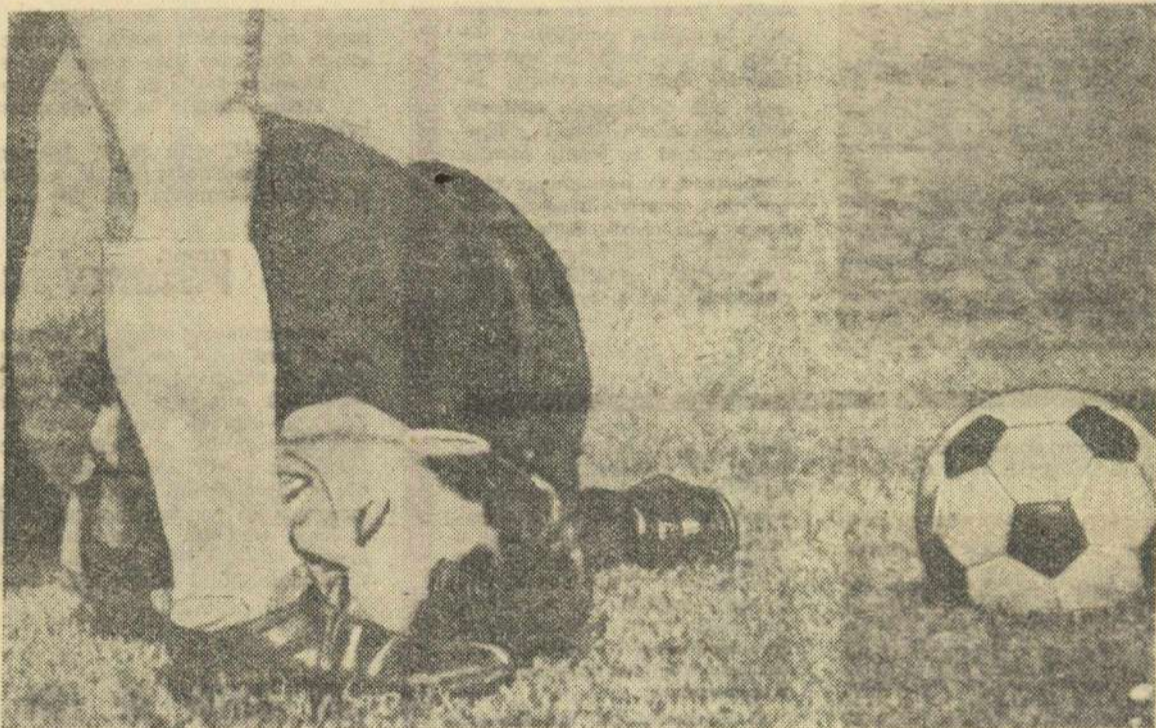
„Eternul derbi” a confirmat tradiția

Ultima etapă a campionatului iugoslav, în care continuă să conducă — cu un avans apreciabil (4 puncte) — echipa Sarajevo, a fost dominată de „eternul derbi” Partizan — Steaua roșie, urmărit de 80.000 de spectatori, care au stabilit un record de încasări: 110 milioane de dinari.

După o luptă foarte dură, Steaua roșie a cîștigat cu 3-2, mulțumită mai ales jocului foarte bun desfășurat de Djaici, care înainte de meci a primit „Balonul de aur” oferit celui mai bun fotbalist al anului 1966.

Această victorie a confirmat tradiția. Este al cincilea an de cînd Partizan nu reușește să-și învingă rivalul.

FOTOGRAFIE PREMIATĂ...

fie că suferiseră vreun accident mai grav, fie că între timp, pe firmamentul fotbalului profesionist apăruseră noi stele.

Am cunoscut multe asemenea cazuri dramatice!

Și totuși, de fiecare dată eram impresionat. Și eu voi ajunge odată într-o asemenea situație. Mă impresiona soarta acelor băieți care de atîtea ori mi-au mărturisit visurile ce și le făceau și care așteptau ocazii ce nu s-au ivit niciodată.

Înțeleg necesitatea întineririi echipei, mai ales dacă este vorba de un club cum ar fi: Benfica, Sporting sau Porto... Însă nu pot uita aspectul omensc care este atât de neglijat, Gloria stelelor fotbalistice este efemeră. Este atât de trecătoare încît nici n-au de ce să fie orgolioase.

Astăzi ești pe culmile gloriei, în jurul tău se perindă mase de admiratori. Însă, miine, supporterii ți-ți complet pe vechii lor idoli, pentru „faptele eroice” ale noilor idoli abia apăruiți.

Îmi amintesc de festivitatea organizată cu prilejul despărțirii de un coleg, care pe timpul sosirii mele la Lisabona era în centrul atenției amatorilor de fotbal. Cînd am făcut cunoștință cu el, stăteam și-l priveam mut de admirație. Era o mare personalitate a clubului nostru. În plus, fusese crescut de Benfica și, prin merite proprii, ajunsese de la echipa de juniori pînă în echipa întâi. Anii însă au trecut și a venit clipa despărțirii. Anii nu iartă nimănui nimic și în special fotbalistilor.

Pe stadionul unde a primit atîtea aplauze și unde a contribuit la gloria echipei sale, aștepta ca prietenii și admiratorii să-l facă să uite momentul neplăcut și trist al despărțirii.

N-a fost planificată nici un fel de solemnitate, ci mai degrabă o sărbătoare intimă, la care erau așteptați și cîțiva oaspeți de peste hotare.

Totuși, cînd acel fotbalist a apărut pe teren pentru a fi sărbătorit, nu l-au mai întâmpinat masele

de spectatori așa cum s-ar fi așteptat și așa cum ar fi meritat, ci tribunele goale.

În total, erau jumătate de duzină de suporteri ca și cum ar fi fost vorba de un antrenament obișnuit. Iar marea stădionului accentua și mai mult lipsa publicului.

N-am participat la acea sărbătorire, deoarece în momentul cînd colegul meu trăia clipe dramatice ale despărțirii, cea mai mare decepție a carierei sale sportive, eu, ca o ironie a soartei, primeam botezul de internațional, realizarea celei mai mari dorințe a fiecărui sportiv.

★

Trei zile după „catastrofa” din Luxemburg, Benfica a jucat amical cu echipa Belgiei. Era vorba de două întîlniri care stîrneau un deosebit interes. Așteptările spectatorilor n-au fost îndeplinite, noi am învins în ambele întîlniri. La Antwerpen cu 3-1 și la Liège cu 1-0. La fiecare meci am înscris cite un gol.

În urma acestor victorii, acțiunile Benficiei au crescut în mod deosebit în Europa, concomitent cu prestigiul meu.

Presa sportivă de pe continent a început să scrie mult mai amănunțit despre mine. Iar eu, care mă bucuram de o deosebită simpatie în Portugalia, am devenit în scurt timp popular în toată Europa.

Aceste întîlniri au constituit pentru noi un bun prilej de pregătire în vederea noii ediții a „Cupei campionilor europeni”.

(Va urma)

Traducere de V. BENCOSCHI

(După versiunea în limba cehă din revista KOPANA)

Fotbal

REVISTA SAPTAMINALA
Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăști 26,
raionul 30 Decembrie, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupas, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Dumitru Tomescu, Ștefan Trandafirescu (redactor-șef adjuncț), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocea

RAPID, C. S. M. S., PROGRESUL, FARUL, STEAUA, C.F.R. TIMIȘOARA, MINERUL BAIA MARE, ȘI FORESTA FĂLTICENI vor juca în „sferturile” Cupei României

Etapă „optimilor” Cupei României la fotbal, disputată ieri, n-a produs surprize de mari proporții. Singurul element de această natură îl constituie eliminarea Politehnicii Timișoara de către o formație de categoria C, Foresta Fălticeni, care a beneficiat de prevederea regulamentară potrivit căreia în caz de egalitate după prelungiri, în „optimi” se califică echipa de categorie inferioară. Eliminarea textiliștilor orădeni de către C.F.R. Timișoara, formație frunțată în categoria B, nu ni se pare surprinzătoare, mai ales acum, când arădenii au griji mari legate de rămânerea lor în prima categorie. Celelalte formalități de A care au părăsit ieri competiția, Dinamo București și Universitatea Craiova, au pierdut în fața unor echipe de aceeași

categoria, situate însă, în clasament, pe poziții inferioare celor pe care le-au întrecut. Un fapt interesant este acel legat de felul cum s-a obținut calificarea în jumătate din partidele disputate: CA URMARE DIRECTĂ A UNOR LOVITURI DE LA 11 METRI! Este cazul jocurilor de la București, Brașov, Reșița și Craiova. Progresul, Steaua, C.F.R. Timișoara, au înscris din penalti unicul gol al meciului, iar Farul, după ce fusese condus de Crișul (gol din 11 metri), a reușit să egaleze și apoi a câștigat, în ultimele minute, tot din penalti!

În urma acestor rezultate, pentru sferturi s-au calificat 5 echipe de categoria A, 2 de categoria B și una de categoria C.

ESTE O SURPRIZĂ CALIFICAREA PROGRESULUI?

La sfârșitul partidei Progresul — Dinamo București, „capul de afiș” al „optimilor” de Cupă disputate ieri, ne-am pus această întrebare tocmai pentru că unii dintre spectatorii prezenți pe stadionul 23 August o apreciau ca alare... Iar raționamentul lor se construia pe următoarele două principale coordonate: Dinamo este o echipă mai matură, mai echilibrată, mai valoroasă decât Progresul, iar, pe de altă parte, echipa din șos. Ștefan cel Mare s-a prezentat în ultimul timp mult mai bine decât echipa din str. dr. Stăncovici.

Față de desfășurarea jocului însă, victoria Progresului este cât se poate de legitimă. Fără să ne arate virtuți deosebite, fără a se ridica la cea mai bună formă atinsă uneori de această

echipă, Progresul și-a dominat destul de net adversara de ieri. Trebuie spus însă că Dinamo a fost echipa care a surprins — în mod negativ — mai ales pe cei care o urmăriseră în meciul de campionat cu Petro-lul. Jucind cu lipsă de convingere, prezentând un atac SIMULANT, care mai mult a mimit „jocul de-a înaintarea” echipa lui Nunweiler III nu putea câștiga această partidă. O

PROGRESUL — DINAMO BUCUREȘTI 1-0 (1-0).
STADION: „23 August”, teren bun.
TIMP frumos.
A MARCAT: Mateianu (min. 33) din 11 metri.
PROGRESUL: Mătache — V. Popescu, Măndoiu, Colceriu, Georgescu — Stăicu, Măteiuță — Oaidă, Măci (min. 75 — Soanher), Mateianu, Țărălungă.
DINAMO BUCUREȘTI: Datcu — Popa, Nunweiler III, Dinu, Stoenscu — Gherghel, O. Popescu — Nunweiler VI (min. 70 — Grozea), Frățilă, D. Ene, Haidu.
ARBITRU: N. Mihăilescu (București) — bine.

partidă pe care Progresul a controlat-o cu destulă autoritate marea majoritate a timpului. Debutând în trombă, fotbalistii de la Progresul și-au creat numeroase ocazii de a înscrie, iar când Nunweiler III l-a ținut de mină pe Mateianu, lansat spre minge în fața careului mic, iar arbitru N. Mihăilescu a acordat — just — penalti, ei și-au realizat primul scop: golul.

Din acest moment, jocul Progresului, fără a-și pierde mult din tendințele sale ofensive, (contraatacurile lui Mateianu, Oaidă, Țărălungă au persistat până la capătul partidei) a devenit și mai strins în apărare, ultimele linii ale echipei jucând, față de situația câștigată, exact așa cum trebuia: „acoperit”, dublind cu multă atenție, calm, lucid, cu permanente eforturi de a construi faze de contraatac. Iar aceste contraatacuri au ținut în „șah etern” echipa dinamovistă, nedecisă tot timpul între atac și apărare.

M. P.

RAPID, „ÎN PLIMBARE”

Pentru fotbalistii Rapidului meciul susținut în compania Minerului Lupeni constituia un semn de întrebare. Reamintind unele eforturilor depuse la Iași și aliniind o formație fără Dan și Dinu — ambii accidentați — și fără Neagu, component al lotului UEFA Rapid a intrat în teren cu toate semafoarele aprinse. A început meciul prudent, dar nu a fost acvieve decât de 5-6 minute pentru a-și da seama că raportul de forțe și este net favorabil. Din acel moment și până la sfârșitul partidei i-a aparținut în totalitate. Rar ne-a fost dat să vedem un dezechilibru

valoric atât de mare între o echipă de categoria A și una de B.

RAPID — MINERUL LUPENI 6-0 (4-0).
RAPID: Răducanu (min. 46 Andrei) — Costea, Lupescu, Motoc, (min. 46 Georgescu), Gheavă — Jambaschi, Georgescu (min. 46 Codreanu) — Năsturescu, Dumitriu, Kraus (min. 46 Ion Ionescu), Codreanu (min. 46 Kraus).
MINERUL LUPENI: Lopetki — Pralea, Pal, Popescu, Ambrus — Foca, Vlad — Cotroază, Sima, Macavel (min. 46 Căra-re), Soptereanu.
STADION: 1 Mai Pitești.
TEREN bun. TIMP noros.
ARBITRU: N. Barna (Timișoara).
AUTORII GOLURILOR: Kraus (min. 12, 19, 49), Năsturescu (min. 22), Dumitriu (min. 36), Ion Ionescu (min. 49).

Dacă și în fotbal ar fi existat decizia de „vingători prin inferioritatea adversarului” negreșit că aceasta ar fi trebuit să fie și hotărârea arbitrilor, după numai o jumătate de oră de joc. A fost 6-0, putea fi foarte bine 12-0... În atare condiții, un comentariu mai amplu nu-și mai are rostul. În schimb meciul a relevat câteva elemente singulare ce se impun a fi consemnate:

- Reintrarea lui Ion Ionescu, autor al ultimului gol;
- În repriza a doua, Georgescu a jucat fundaș central și Codreanu mijlocăș stînga, ambii dînd satisfacție;
- Dumitriu II a încântat din nou spectatori printr-o „expresie” tehnică ieșită din comun.

N. S.

MARI EMOȚII PENTRU STEAUA

După cele două înfringeri consecutive suferite în campionat, Steaua n-a reușit să se reabiliteze în fața echipei de categoria C Medicina Cluj, pe care a învins-o foarte greu, la limită, și numai datorită unui gol marcat din 11 metri! Aspectul jocului n-a dovedit nici un moment diferența de valoare care ar trebui să existe, teoretic, între cele două echipe. Dimpotrivă, cei care au controlat jocul au fost jucătorii din Cluj, al căror elan și joc combinativ au anulat complet valoarea adversarului. De altfel, apă-

rarea Medicinii a fost „bătută” doar în min. 48 cînd, la o minge

STEAUA — MEDICINA CLUJ 1-0 (0-0).
A MARCAT: Chiru (min. 46) din 11 metri.
STEAUA: Suciu — Sătmăreanu, Jenel, Hălmăgeanu, Chiru — Negrea, Vigu — Pantea, Soo (din min. 74 Micu), Voinea, Avram.
MEDICINA: Ștefan — Cherches, Emeric, Rusu, Chira — Bircan, Coșeriu — Tarcu, Damian, Cristea, Pop.
ARBITRU: Z. Chițor (Brașov).
SPECTATORI: 4.000.
STADION: Tractorul, timp frumos dar rece.

reluată destul de slab de către Voinea din centrarea lui Soo, fundașul Chira a comis henț, lovitura de la 11 metri fiind transformată de Chiru. Steaua s-a prezentat foarte slab, atît ca putere de luptă, cît și ca joc. Din înaintare, doar Soo a încercat să încheie ceva, ceilalți coechipieri jucînd fără vigoare, fără claritate. Singurii care s-au arătat mai periculoși pentru poarta talentatului Ștefan au fost... Sătmăreanu și Chiru. În minutele 78 și 85, Medicina — prin Tarcu și Pop — a ratat două ocazii excepționale de gol, de la 4-5 metri. Adeseori, pentru a face față atacurilor adverse, Steaua a aruncat mingea afară din teren...

Gh. N.

CELELALTE REZULTATE

Craiova: FARUL — CRIȘUL 2-1 (0-1); Ploiești: FORESTA — POLITEHNICA 0-0; Reșița: C.F.R. Timișoara — U.T.A. 1-0 (0-0); Hune-

doara: UNIVERSITATEA CRAIOVA — C.S.M.S. IAȘI 0-2 (0-1); Bistrița: CHIMIA SUCEAVA — MINERUL BAIA MARE 0-1 (0-0).

CARNET EXTERN

Hotăriri ale U.E.F.A.

Cu prilejul ședinței comitetului executiv U.E.F.A., întrunit recent, pe lângă modificările aduse regulamentului de disputare a celor două competiții (publicate în numerele noastre precedente), au fost stabilite și termenele de disputare a 16-înilor și 8-înilor viitoarelor trei ediții:

În ediția 1967-68: 16-îmile se vor disputa între 20 septembrie și 4 octombrie, iar 8-îmile între 15 și 29 noiembrie.

În ediția 1968-69: 18 septembrie—2 octombrie și, respectiv, 13—27 noiembrie.

În ediția 1969-70: 17 septembrie—1 octombrie și, respectiv, 12—26 noiembrie.

În cazul cînd la aceste trei ediții vor fi necesare, prin numărul mare de înscrieri, jocuri preliminare sau de calificare, acestea se vor disputa în perioada 15 august—15 septembrie.

Pregătirile reprezentativelor R. D. Germane

De curînd, prima echipă reprezentativă a R.D. Germane a susținut o partidă de pregătire în compania unei formații de club daneze, A. B. Copenhaga, cu care a terminat la egalitate: 1-1 (1-0), punctele fiind înscrise de Andersen (autogol) și Willumsen. În formația prezentată de R.D. Germană au figurat și cîțiva jucători din selecționata olimpică (notați cu litere majuscule): Weigang-URBANCZYK, Walter, BRANSCH-Pankau, Körner-LOWE (Vogel), Ehrler, Frenzel, Nöldner, R. Ducke.

Lotul de juniori se pregătește pentru Turneul U.E.F.A., unde va juca în aceeași grupă cu România, U.R.S.S. și Suedia. El a susținut o serie de jocuri de verificare. La 16 aprilie va disputa o nouă asemenea întîlnire, în compania unei selecționate Dinamo.

Modificări în programul campionatului Europei

În programul jocurilor din unele grupe ale campionatului Europei au survenit cîteva modificări. Iată-le pe cele care interesează grupa din care face parte reprezentativa noastră:

Elveția—Italia la 18 noiembrie 1967 (în loc de 19 noiembrie).
Italia—Elveția la 23 decembrie 1967 (în loc de 9 sau 16 decembrie).

Cipru—Elveția la 17 februarie 1968.
Alte modificări: R. F. a Germaniei—Albania (gr. IV) la 8 aprilie și U.R.S.S.—Austria (gr. III) la 11 iunie 1967.

Viitorul congres F.I.F.A.

Governatorul statului mexican Jalisco, Francisco Medina Ascensia, a prezentat candidatura capitalei acestui stat, orașul Guadalajara, ca sediu al viitorului congres FIFA ce va avea loc în luna octombrie a anului 1968. Propunerea a fost prezentată președintelui F.I.F.A., Stanley Rous, care în aceste zile, împreună cu membrii comisiei tehnice ai forului suprem fotbalistic, vizitează orașele din Mexic care vor găzdui turneele de fotbal ale Jocurilor Olimpice și ale campionatului mondial. Stanley Rous a promis guvernatorului Ascensia că va supune candidatura comitetului executiv F.I.F.A. și a lăsat totodată să se înțeleagă că comisia tehnică va insista ca orașul Guadalajara să găzduiască și unele din meciurile campionatului mondial ediția 1970 din Mexic.

HELENIO HERRERA:

„UN MILION DE LIRE FIECĂRUI JUCĂTOR PENTRU PRIMUL LOC ÎN GRUPĂ!”

De-acum înainte, Helenio Herrera va trebui să se împartă între inter și „squadra azzurra”. Pretul responsabilității echipei naționale n-a coincis cu un succes deosebit: doar 2-0 cu reprezentativa cipriotă, în cadrul campionatului Europei. Două goluri în ultimele 15 minute și hotărîrea, aproape sălbatică, a jucătorilor „mierși” au evitat surpriza... Reintors la Roma, Herrera a explicat micul succes: „A trebuit să jucăm pe un teren nisipos, foarte strîmt, care semăna cu o plajă. În tot cazul „azzurrii” au luptat de o manieră remarcabilă și ar fi putut marca vreo zece goluri!”

Cert este că „H. H.” merge la o „tripă”: campionatul Italiei, Cupa campionilor europeni și campionatul Europei. El are curaj și idei și și-a început munca de antrenor federal prin a da echipei naționale un nou temperament și o nouă stare de spirit. A început prin a-i face pe Corso și Rivera să... coexistă, i-a pus pe acești răsăfași ai fotbalului italian să doarmă în aceeași cameră în timpul cantonamentelor! Herrera i-a recuperat pe Bulgarelli, „omul de mijlocu terenului” de la Bologna, reintors aproape distrus din Anglia de la C.M. și l-a reconsiderat pe Riva, de data aceasta însă fără succesul dorit. Riva a avut ghinion: și-a fracturat piciorul în cursul meciului cu Portugalia.

„H. H.” vrea să lanseze echipa Italiei, pe care dorește s-o ducă la victorie în campionatul Europei. Nu-și ascunde ambiția și — după cum relatează „France Football” — vorbește fără ocol, direct la... subiect: fiecare jucător va primi cîte un milion de lire dacă „squadra azzurra”

va termina pe primul loc în grupa sa, cu România, Elveția și Cipru. Apoi, marea dorință a lui este ca în sezonul viitor să joace cu Anglia și R.F. a Germaniei, pentru a încheia suita de meciuri cu primele patru clasate la C.M. 1966.

PENTRU AGENDA DV.

MIERCURI 23 MARTIE

„Cupa orașelor tîrguri” Juventus Torino — Dynamo Zagreb 2-2

Cupa Balcanică Lokomotiv Sofia — Farul Constanța 5-1

Cupa Europei Centrale Florentina — Tatabánya 1-0 Ujpest Budapesta — Sarajevo 5-1

JOI 30 MARTIE

„Cupa Europei Centrale” Spartak Trnava — Lazio Roma 1-0

SIMBĂTA 1 APRILIE

Preliminarele Turneului U.E.F.A. Elveția — Franța (juniori) 1-1

Amical Politehnica București — Franța (stud.) 1-0

CARNET EXTERN